

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

**Εκατομμύρια βιβλία
τυπώνονται κάθε χρόνο
όμως η κυκλοφορία
και η αξία της Βίβλου
ξεπερνά κάθε σύγκριση!**

ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2006

192

Το περιοδικό ΤΥΧΙΚΟΣ δεν πωλείται

**Απευθύνεται μόνο σε όσους εκτιμούν την προσφορά του.
Είναι απαραίτητο να επικοινωνείτε μαζί μας χρησιμοποιώντας
το παρόν έντυπο ή το τηλέφωνό μας τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.**

☐ **Α ν α ν ε ώ σ τ ε** την εγγραφή μου με τα στοιχεία της ετικέτας (όπισθεν).

☐ **Δ ι ο ρ θ ώ σ τ ε** τα στοιχεία μου όπως παρακάτω:

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

☐ **Γ ρ ά ψ τ ε** στον πίνακα παραληπτών τον παρακάτω φίλο μου:
(Χρησιμοποιείτε και άλλο χαρτί για περισσότερα ονόματα)

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

☐ **Θέλω τα Παραρτήματα**
Παρακαλούμε σημειώστε (X)
(Στέλνονται μόνο όταν κυκλοφορούν)

"ΝΕΑ & ΠΑΛΑΙΑ"

☐ ΝΑΙ☐ ΟΧΙ

"ΕΥΤΥΧΟΣ"

☐ ΝΑΙ☐ ΟΧΙ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

___/___/200__

Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Η
(Είναι απαραίτητη)

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ για κάλυψη των εξόδων έκδοσης του περιοδικού «ΤΥΧΙΚΟΣ» μπορούν να γίνουν με τους εξής τρόπους:

ΕΣΩΚΛΕΙΩ: _____

ΣΤΕΛΝΩ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ: _____

ΚΑΤΕΘΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ **ALPHA BANK**: _____

Αριθμός λογαριασμού # 137-00-2310000636

IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636

SWIFT: CRBAGRAAXX

(Για περιορισμό των εξόδων, οι αποδείξεις αποστέλλονται μόνο εφόσον σημειώσετε « X » στο λευκό πλαίσιο).
Παρακαλώ στείλτε μου ταχυδρομικά τη σχετική απόδειξη. ☐

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: Το γραφείο του "Τ" διατηρεί αρχείο προσωπικών στοιχείων (διευθύνσεις, τηλ/να κ.λπ.) για την παρακολούθηση διεκπεραίωσης του περιοδικού και στατιστικούς λόγους. Τα στοιχεία αυτά δεν διατίθενται σε κανέναν άλλο. Αν για οποιοδήποτε λόγο επιθυμείτε τη διαγραφή σας, παρακαλούμε να μας το γνωρίσετε με συστημένη επιστολή σας. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΚΟΨΤΕ ΚΑΙ ΣΤΕΙΛΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΞΕΚΟΛΛΗΣΕΤΕ ΤΗΝ ΕΤΙΚΕΤΑ

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Το μήνιμα του Ζωοδότου...	4	❶ ΜΙΑ 2η ΜΑΤΙΑ	20
❶ Οι Μπουλντόζες...	6	♦ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ	
❶ Τέκνα του Διαβόλου...	9	♦ ΤΟ "ΑΣΠΙΛΟ" ΚΥΡΟΣ...	
❶ "Θαυματουργικό" σκάνδαλο	10	♦ Η ΧΡΥΣΗ ΜΕΤΟΧΗ	
❶ Χρειάζεται υπεράσπιση		♦ «ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ...»	
η πίστη μας;	13	♦ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ	
❶ Είμαστε καλοί οικονόμοι		❶ ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ	24
του χρόνου μας;	18	♦ Αναγέννησις ♦ «Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε» ♦ «Θερμοκήπια αθλιότητων»	
❶ Τα απόκρυφα και η παγίδα...	25	❶ «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [:]»	28
❶ Άφησε τα όπλα σου		♦ ΜΗ ΠΡΟΤΡΕΧΕΤΩ Η ΓΛΩΤΤΑ...	
έξω από την εκκλησία	32	♦ ΤΟ ΦΘΑΡΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΦΘΑΡΤΟ	
		♦ ΟΙ ΠΡΟΙΚΟΘΗΡΕ Σ...	
		♦ ...ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ;	
		♦ ΜΟΥΡΛΟ-VISION	
		❶ «ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ»	31
		♦ ΘΑ ΤΟ ΚΡΥΨΩ; ΘΑ ΤΟ ΠΩ;	

...στη ζωή
είναι οφθαλμολογία

ΕΤΟΣ 21 - ΤΕΥΧΟΣ 192 / ΜΑΪΟΣ- ΙΟΥΝΙΟΣ 2006

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/ς21, Κολ. 4/ς7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/18) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Υπεύθ. Τυπογραφείου: «Α. Σώρης», Κυψέλη, ΑΙΓΙΝΑ • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. + FAX: 210-27.73.785 • «TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν.Γραμ.Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

Το μνήμα του Ζωοδότου...

Οξύμωρη ακούγεται η φράση του τίτλου μας, που προέρχεται από τη βυζαντινή υμνολογία της Ανάστασης. (Βλέπε πλαίσιο).

Σε κάποιο ψυχρό μνήμα πήγαιναν εκείνο το πρωί οι γυναίκες με τα μύρα για να βρουν το σώμα του Ιησού Χριστού. Το μνήμα αυτό μπορεί μεν να ήταν «**νέον, εις το οποίον ουδείς έτι είχε τεθή**» (Ιωάν. 19/ιθ/41), μπορεί να ήταν λατομημένο για άνθρωπο πλούσιο (Ματθ. 27/κζ/60, Ησ. 53/νγ/9), μπορεί να ήταν “τόπος αναπαύσεως” –όπως το λέμε εύηχα–, δεν έπαυε ωστόσο να είναι ένα ΜΝΗΜΑ, προοριζόμενο και αυτό σύντομα να είναι γεμάτο «**οστέων νεκρών και πάσης ακαθαρσίας**» (Ματθ. 23/κγ/27). Όμως όχι, επειδή αυτό το μνήμα είχε μια τεράστια διαφορά, που δεν προερχόταν από τη φύση τη δική του αλλά από Εκείνον που προσωρινά φιλοξένησε.

Οπως εξήγησε ο Πέτρος την ημέρα της Πεντηκοστής, ο Ιησούς «**δεν ήτο δυνατόν να κρατήται υπ’ αυτού**» επειδή αυτόν «**ο Θεός ανέστησε, λύσας τας ωδίνες του θανάτου**» (Πράξ. 2/β/24). Αυτό βέβαια δεν έγινε χωρίς λόγο αλλά ακολούθησε προαιώνιο σχέδιο του Θεού. Όπως εξήγησε ο Παύλος στη συναγωγή των Ιουδαίων

στη Θεσσαλονίκη, «**έπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών**» (Πράξ. 17/ιζ/3, Λουκ. 24/κδ/26), επειδή ο Χριστός «**παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαίωσιν ημών**» (Ρωμ. 4/δ/25). Με άλλα λόγια ο Κύριος Ιησούς έπρεπε να πεθάνει επειδή ήμασταν αμαρτωλοί και έπρεπε να αναστηθεί επειδή με τη θυσία Του γίναμε δίκαιοι.

Έτσι ο Κύριος Ιησούς από φορτωμένος τις αμαρτίες μας θνητός Αμνός του Θεού, μετατράπηκε τώρα σε Ζωοδότη. Ο πρώτος άνθρωπος, ο Αδάμ, «**έγεινεν εις ψυχήν ζώσαν**» αλλά ο έσχατος Αδάμ, ο Κύριος Ιησούς «**εις πνεύμα ζωοποιούν**» (Α΄ Κορ. 15/ιε/45) και για τούτο η Γραφή λέει ότι «**καθώς ο Πατήρ εγείρει τους νεκρούς και ζωοποιεί, ούτω και ο Υιός ούστινας θέλει ζωοποιεί**» (Ιωάν. 5/ε/21).

«**Επί το μνήμα του Ζωοδότου**», λοιπόν, ήρθαν οι μυροφόρες γυναίκες για να περιποιηθούν το “νεκρό σώμα” του Δάσκαλου, αλλά Εκείνος που έψαχναν να βρουν δεν ήταν πλέον ένα απλό νεκρό σώμα αλλά ο Ζωοδότης, η ίδια Η ΖΩΗ!

Μιλώντας για τον εαυτό Του πριν από λίγο καιρό είχε πει, «**Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή**» (Ιωάν.

11/ια/25). Άλλο όμως τι Εκείνος έλεγε, και άλλο τι οι ακροατές Του –ακόμη και οι μαθητές– καταλάβαιναν.

Έρθαν λοιπόν οι μυροφόρες για να βρουν ένα ανήμπορο νεκρό σώμα και να του προσφέρουν ό,τι τελευταίο μπορούσε άνθρωπος να προσφέρει... τα μοιρολόγια τους και τα αρώματά τους.

Αντί όμως να προσφέρουν οι ίδιες, σύμφωνα με το αρχικό τους πρόγραμμα, ΕΛΑΒΑΝ εκείνο που –ο μέχρι προ ολίγου νεκρός Κύριος– είχε ετοιμάσει για να τους χαρίσει: **(α) ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ** μαζί με **(β) ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ**.

Αν ο Χριστός δεν είχε αναστηθεί, όλο το έργο Του θα ήταν “μάταιο”. το ίδιο και η διδασκαλία Του. Κυρίως, δεν θα είχε καμιά αξία και ωφέλεια στους ανθρώπους. Τι μπορείς να περιμένεις από έναν νεκρό;

Τώρα όμως «ο Χριστός ανέστη (ε-γύγερται) εκ νεκρών, έγεινεν απαρχή των κεκοιμημένων» (Α΄ Κορ. 16/ιε/20). Το θαύμα δεν έμεινε μόνο σ’ Εκείνον· η χάρη του απλώνεται και σ’ εμάς, επειδή «πρώτος αναστάς εκ νεκρών μέλλει να κηρύξη φως εις τον λαόν και εις τα έθνη» (Πράξ. 26/κς/23).

Εφτασε μέχρι εμάς το κήρυγμα τούτο. Το ακούσαμε, το δοκιμάσα-

**Αι μυροφόροι γυναίκες όρθρου θαθέως
επιστάσαι προς το μνήμα του Ζωοδότου,
εύρον άγγελον επί τον λίθον καθήμενον,
και αυτός προσφθεγξάμενος,
αυταίς, ούτως έλεγε:**

**“Τι ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών;
Τι θρηνείτε τον άφθαρτον ως εν φθορά;
Απελθούσαι κηρύξατε, τοις αυτού μαθηταίς.”**

με και το ζούμε καθημερινά. Το ζούμε την ώρα της προσευχής και την ώρα της εργασίας, την ώρα της χαράς και την ώρα του πόνου, την ώρα του πένθους και την ώρα της ελπίδας. Χαράζουμε στα μνήματα των αγαπητών μας, «**Ο ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΕΙΣ ΕΜΕ, ΚΑΙ ΑΝ ΑΠΟΘΑΝΗ, ΘΕΛΕΙ ΖΗΣΕΙ**», και περιμένουμε με ακλόνητη βεβαιότητα το πρωί της ανάστασης, όταν «**οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον**» (Α΄ Θεσ. 4/δ/16).

Τότε θα εκπληρωθούν οι λόγοι οι προφητικοί, «**Θέλει καταπίει τον θάνατον εν νίκη· και Κύριος ο Θεός θέλει σπογγίσει τα δάκρυα από πάντων των προσώπων**» (Ησ. 25/κε/8, Α΄ Κορ. 15/ιε/54) και «**οι συνετοί θέλουσιν εκλάμψει ως η λαμπρότης του στερεώματος**» (Δαν. 12/ιβ/3).

Και όλα τούτα χάρη στον μόνο που μπορεί να λέει: «**έγεινα νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και έχω τα κλειδιά του άδου και του θανάτου**» (Αποκ. 1/α/18). **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!** ☩

Μια σύγχρονη παραβολή και... «εἰ τις ἔχει ὠτα ἀκούειν ἀκουέτω»

Οι Μπουλντόζες...

Τα χρόνια που ήμασταν μικροί, οι μπουλντόζες εμφανίστηκαν στη ζωή μας σαν μηχανήματα-θαύματα. Μέχρι τότε όλα τα έργα στους δρόμους γίνονταν με τα χέρια. Με τα χέρια έσκαβαν, με τα χέρια φτυάριζαν, με τα χέρια έσπρωχναν τα καροτσάκια, με τα χέρια φόρτωναν, με τα χέρια... και όλα απαιτούσαν πολύ καιρό.

Ύστερα παρουσιάστηκαν οι μπουλντόζες. Τώρα όλα γίνονταν εύκολα και γρήγορα. Ένας δρόμος που χρειαζόταν μήνες για να κατασκευαστεί, τώρα μπορούσε να γίνει σε λίγες εβδομάδες. Και ο μεγαλύτερος πρωταγωνιστής ήταν η μπουλντόζα. Εκείνη έσκαβε, εκείνη φτυάριζε, εκείνη μετέφερε, εκείνη φόρτωνε... Ήταν ένα μηχανήμα που όλοι θαυμάζαμε.

Η αξία όμως της μπουλντόζας είναι τόση, όσο μπορεί να δουλεύει και να φέρει το έργο της στο τέλος. Ύστερα πρέπει να φύγει, “να αδειάσει τον τόπο”, να παραχωρήσει τον δρόμο που άνοιξε σε άλλα οχήματα-που δε μπορούν βέβαια φτιάξουν δρόμους, μπορούν όμως να τρέξουν στο δρόμο που οι μπουλντόζες άνοιξαν!!!

Αν όμως μια μπουλντόζα χαλάσει στη μέση του δρόμου τι γίνεται; Αν δεν μπορεί πλέον να δουλέψει και, το χειρότερο, δε μπορεί να μετακινηθεί στην άκρη του δρόμου; Τότε η μπουλ-

ντόζα από ευλογία μετατρέπεται σε κατάρρα. Αντί να διευκολύνει δυσκολεύει. Αντί να ανοίγει δρόμους γίνεται η ίδια εμπόδιο και φραγμός. Κι αν τύχει και πέσει επάνω της κάποιο άλλο όχημα, τότε η καταστροφή που θα υποστεί εκείνο είναι τεράστια.

Αλλά γιατί τα λέμε αυτά σε ένα θρησκευτικό περιοδικό; ίσως ρωτήσει κάποιος. Τι σχέση έχουν τα χωματοουργικά και οδοποιητικά μηχανήματα με την πίστη του Χριστού; Πιστεύουμε ότι υπάρχει σχέση και μάλιστα η αναλογία είναι σημαντική. Ας προσέξουμε λοιπόν την ερμηνεία της “παραβολής”.

Στο έργο του Θεού υπάρχουν πάντοτε κάποιοι πιστοί που λειτουργούν σαν τις μπουλντόζες. Ανοίγουν δρόμους για το Ευαγγέλιο. Πηγαίνουν σε μέρη όπου δεν υπάρχει ευαγγελική μαρτυρία και δημιουργούν προϋποθέσεις για τη θεμελίωση και οικοδόμηση εκκλησιών. Στην επιστολή προς Εφεσίους οι άνθρωποι αυτοί ονομάζονται «ευαγγελισταί» και τοποθετούνται αμέσως μετά τους απόστολους και προφήτες, και πριν από τους ποιμένες και δασκάλους (Εφεσ. 4/8/11). Το έργο τους, λοιπόν, είναι σπουδαίο και σημαντικό. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι γράφουν ιστορία!

Τι γίνεται όμως με το πέρασμα του χρόνου; Δυστυχώς αρκετοί από αυ-

τούς τους κατ' αρχήν «ευαγγελιστές» κάποια στιγμή λησμονούν ότι είναι όργανα και εργαλεία που ο Θεός χρησιμοποιεί για την εξυπηρέτηση του έργου Του και ότι, επιτέλους, ο ρόλος τους είναι προσωρινός επειδή, είτε ο Θεός τους χρειάζεται να πάνε κάπου αλλού για να επαναλάβουν το έργο για το οποίο είναι ικανοί, κατάλληλα προετοιμασμένοι και εξοπλισμένοι, είτε η διαδρομή της παραγωγικής τους ζωής τελείωσε και πρέπει να ξεκουραστούν. Τότε, επειδή χάνουν την επαφή τους με τον Κύριο της Εκκλησίας, παύουν να λειτουργούν σύμφωνα με το χάρισμά τους και προσπαθούν να αναλάβουν άλλα καθήκοντα, για τα οποία συνήθως είναι εντελώς ακατάλληλοι.

Ενώ ο δρόμος πρέπει να ανοίξει για να έρθουν άλλοι, ειδικά καταρτισμένοι ή ακόμη και νεότεροι και αρμοδιότεροι για νέες φάσεις του έργου, οι παλαιοί και πρωτοπόροι (οι “μπουλντόζες” που λέγαμε), ξεχνούν ότι την αξία την έχει ο οικοδεσπότης και όχι τα σκεύη (Β' Τιμ. 2/β/21), «ο αυξάνων Θεός» και όχι οι «φυτεύοντες» και οι «ποτίζοντες» (Α' Κορ. 3/γ/10), και τείνουν να αισθάνονται ως “αναντικατάστατοι” και για τούτο μόνιμοι και αμετακίνητοι.

Με τη νοοτροπία τους αυτή από εύχρηστα και πολύτιμα εργαλεία του Θεού, μετατρέπονται σε άχρηστους που μόνο κακό φέρνουν, αντί να οικοδομούν γκρεμίζουν, αντί να βοηθούν πληγώνουν, αντί να ωφελούν κατα-

Κάποτε πολύτιμη, τώρα αναπαύεται στην άκρη του δρόμου αφήνοντας ελεύθερη την κυκλοφορία στα άλλα οχήματα.

στρέφουν... κυρίως δε εμποδίζουν την πρόοδο στο έργο του Θεού.

Ενα άλλο λάθος που κάνουν αυτοί οι κατά τα λοιπά αξιόλογοι άνθρωποι, είναι ότι από κάποιο σημείο και μετά θεωρούν ότι το έργο στο οποίο εργάστηκαν “τους ανήκει”. Δένονται τόσο πολύ με αυτό, ώστε τους είναι αδύνατο να μετακινηθούν κάπου αλλού, και όταν ο Θεός τους μιλάει και τους καλεί σε κάποιον άλλο τομέα του αγρού Του, εκείνοι κάνουν πως δεν ακούν ή κλείνουν τα αυτιά τους και ως άλλοι “Ιωνάδες” επιμένουν να κάνουν “το δικό τους”.

Παρ' όλο που γνωρίζουν ότι η εκκλησία είναι «**του Θεού αγρός, του Θεού οικοδομή**» (Α' Κορ. 3/γ/9), αντιμετωπίζουν τους πιστούς και τις διακονίες ως “περιουσία” τους, που μπορούν να ορίζουν και να διαθέτουν όπως κάθε φορά τους αρέσει.

Ομως ο λόγος του Θεού έχει εντελώς διαφορετική γνώμη, και στο σημείο αυτό καλό είναι να θυμηθούμε

κάποια χωρία που συστηματικά, είτε εκούσια είτε ακούσια, παραμερίζονται και δεν μελετώνται ούτε σχολιάζονται με την προσοχή που τους αξίζει. Πρόκειται για λόγια του Παύλου στους Κορίνθιους όπου, με αφορμή την προσκόλλησή τους σε διάφορες σημαντικές χωρίς άλλο προσωπικότητες της εποχής τους, κατάντησαν να λένε «*Εγώ είμαι του Παύλου*», «*Εγώ του Απολλώ*» κ.ο.κ. Για το λόγο αυτό ο Παύλος ονομάζει όλους αυτούς «σαρκικούς».

Βεβαίως, στην περίπτωση της Κορίνθου όπως γνωρίζουμε, αυτή η ταύτιση με τους θρησκευτικούς ηγέτες δεν προερχόταν από εκείνους αλλά από τους πιστούς· ήταν εκείνοι που επέλεγαν με ποιον υπηρέτη του Κυρίου θα ταυτιστούν γι' αυτό και ελέγχονται από τον Παύλο.

Απέναντι σ' αυτή την ανθυγιεινή για το σώμα του Χριστού κατάσταση, ο Απόστολος βάζει τα πράγματα στη σωστή βάση διδάσκοντας: «Μηδείς ας μη καυχάται εις ανθρώπους· διότι τα πάντα είναι υμών, είτε Παύλος είτε Απολλώς είτε Κηφάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε παρόντα είτε μέλλοντα, τα πάντα είναι υμών, σεις δε του Χριστού, ο δε Χριστός του Θεού» (Α' Κορ. 3/γ/21-23).

Αντίθετα, λοιπόν, από την τάση που είχαν αναπτύξει και ένιωθαν ότι ανήκουν στους πνευματικούς τους «πατέρες» ή «διδασκάλους», ο Παύλος αποσαφηνίζει ότι είναι οι δεύτεροι που ανήκουν στο σώμα της Εκκλησίας και τους πιστούς της κάθε χριστιανικής σύναξης. Δεν πρέπει να καυχάστε σε ανθρώπους, τους λέει, επειδή αυτοί οι οπωσδήποτε άξιοι άνθρωποι ΑΝΗΚΟΥΝ Σ' ΕΣΑΣ. «Είτε Παύλος είτε Α-

πολλώς είτε Κηφάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε παρόντα είτε μέλλοντα, τα πάντα είναι υμών». Δεν ανήκετε εσείς σ' αυτούς αλλά εκείνοι σ' εσάς. Και τούτο επειδή ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ανήκετε στον Χριστό.

Οι ευαγγελιστές, οι δάσκαλοι, οι πρεσβύτεροι και οι διάκονοι, δεν θα είχαν καμία αξία χωρίς Χριστό και Εκκλησία. Αποκτούν λόγο ύπαρξης χάρη στο σώμα του Χριστού, που αποτελείται από «μέλη πολλά» (Α' Κορ. 12/ιβ/12).

Η εκκλησία, συνεπώς, δεν είναι κτήμα ή απόκτημα των υπηρετών της αλλά η αιτία της παρουσίας τους, για τούτο δεν έχει κανείς δικαίωμα να τη διαχειρίζεται ως κληροδοτήμα ή κληροδοτούμενο. Δεν μπορεί να την κληρονομήσει από τον πατέρα του ούτε να την μεταβιβάσει στα παιδιά του – όπως δυστυχώς γίνεται από κάποιους με τόσα κακά αποτελέσματα. Αν κάποιος θέλει να είναι “δεσπότης” ας αποκτήσει περιουσία με τη δική του αξία και εξυπνάδα, όχι με τη διδασκαλία και το αίμα του Χριστού.

Η Εκκλησία δεν ανήκει σε ανθρώπους, γι' αυτό μιλώντας ο Παύλος στους πρεσβύτερους της Εφέσου πρότρεψε: «Προσέχετε εις εαυτούς και εις όλον το ποίμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το Άγιον σας έθεσεν επισκόπους, διά να ποιμαίνητε την εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε διά του ιδίου αυτού αίματος» (Πράξ. 20/κ/28).

Αν κάποιος μπορεί να αποκτήσει κάτι «διά του ιδίου αυτού αίματος», τότε ας κάνει και ό,τι θέλει με το απόκτημά του. Όσον αφορά όμως την εκκλησία, αυτή δεν είναι των ποιμένων

αλλά «ΤΟΥ ΘΕΟΥ», είτε αυτό ακούγεται καλά είτε όχι.

Αν λοιπόν αδελφέ μου σε χρησιμοποίησε κάποτε ο Θεός σαν μια “μπουλντόζα”, για να μετακινήσεις εμπόδια και να ανοίξεις δρόμους, ευχαρίστησε τον Θεό γι’ αυτή την τιμή που σου έκανε. Όμως μην ξεχάσεις ποτέ ποιος ακριβώς είναι ο ρόλος σου. Υπήρξες πολύτιμος για ένα συγκεκριμένο έργο και ο κόπος σου δεν πρόκειται να μείνει χωρίς αμοιβή από τον Θεό. Όπως όμως κανείς δε θα επιχειρούσε ποτέ να μεταφέρει έναν τραυματία με μπουλντόζα, επειδή είναι ένα αργοκίνητο όχημα, έτσι και στο έργο του Θεού υπάρχουν άλλα χαρίσματα που καλούνται να συνεχίσουν το έργο του πρωτοπόρου. Παραμέρισε, λοιπόν, και άφησε χώρο για να εργαστεί ένα άλλο χάρισμα. Εκείνο που μπορεί να χτίσει, να γιατρέψει, να παρηγορήσει...

Αλλά κι εσύ απλές αδελφέ, μη νιώθεις παραμελημένος και άχρηστος. Η αξία δεν είναι στον εαυτό μας αλλά στον τρόπο που μπορεί να μας χρησιμοποιήσει ο Θεός. Μερικές φορές μάλιστα η αξία μας έγκειται μόνο στο να είμαστε καθαροί και διαθέσιμοι, **«σκεύος τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν»** (Β΄ Τιμ. 2/β/22).

Σημασία δεν έχει αν είσαι μπουλντόζα. Σημασία έχει αν –είτε μπουλντόζα είσαι ή φτυάρι ή έστω και ένα μικρό μυστήρι– να είσαι αγιασμένος και για τούτο εύχρηστος στη διάθεση του μεγάλου αρχιμάστορα, του Χριστού.

Κι αν ίσως κάποτε φεύγει αυτό από το νου μας, καλό είναι να θυμόμαστε το παράδειγμα του Βαπτιστή Ιωάννη, που για τον εαυτό του έλεγε: **«Εκείνος πρέπει να αυξάνη, εγώ δε να ελαττώνωμαι»** (Ιωάν. 3/γ/30).

ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ...

Τον τελευταίο καιρό γίναμε αποδέκτες αρκετών επιστολών με τις οποίες κάποιοι –ή μάλλον “κάποιος” ή “κάποια”– έκαναν επίθεση σε ορισμένα πρόσωπα που δραστηριοποιούνται σε συγκεκριμένο εκκλησιαστικό χώρο. Αλλά οι εν λόγω επιστολές είχαν πλαστές διευθύνσεις αποστολέα –ως δήθεν σταλμένες από διαφορετικά πρόσωπα και χώρους– ενώ η σφραγίδα του ταχυδρομείου και ο γραφικός χαρακτήρας ήταν ίδια.

Επειδή αυτή η τακτική δεν είναι ηθική, πολύ περισσότερο δεν είναι χριστιανική, οι καταγγελίες που περιείχαν αντιμετωπίστηκαν ως ανάξιες λόγου και προϊόν σατανικής έμπνευσης. Δεν γνωρίζουμε τους ή τον/την αποστολέα, προσευχόμαστε ωστόσο, να μετανοήσουν επειδή –χωρίς αμφιβολία– επέτρεψαν να γίνουν όργανα του Διαβόλου, για τον οποίο ο Χριστός είπε ότι είναι **«ψεύστης και ο πατήρ αυτού του ψεύδους»** (Ιωάν. 8/η/44).

«η δόξα αυτών είναι εν τη αισχύνη αυτών...»

“Θαυματουργικό” σκάνδαλο

Στο περασμένο τεύχος υποσχεθήκαμε ότι θα παρουσιάσουμε το καινούργιο ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ αεροπλάνο του ψευδοπροφήτη Kenneth Copeland, αξίας 20.000.000 δολαρίων. Βέβαια στην πραγματικότητα δεν είναι ο πρώτος θρησκευτικός “ηγέτης” που διαθέτει προσωπικό αεροπλάνο, γι’ αυτό παραθέτουμε και στοιχεία που μπορέσαμε να βρούμε για άλλους.

Ο Kenneth Copeland, που στη δεκαετία του 60 ήταν πιλότος του θεραπευτή Oral Roberts, στου οποίου το Πανεπιστήμιο φοίτησε χωρίς να τελειώσει σπουδές, αγόρασε ένα αεροπλάνο με χρήματα που συγκέντρωσε από υποστηρικτές της οργάνωσής του.

Σύμφωνα με στοιχεία που υπάρχουν στο διαδίκτυο, ο Copeland θεωρείται «ο αδιαφιλονίκητος βασιλιάς των ιπτάμενων καουμπόηδων», με ένα Cessna Citation 550 Bravo (αξίας 3,4 εκατ. δολ.), ένα Grumman Gulfstream II (αξίας 4,5 εκατ. δολ.), ένα Cessna Golden Eagle, ένα Beech E-55 και μια σειρά μικρότερα αεροσκάφη και δικό του αεροδρόμιο, για τα οποία χρειάστηκαν πολλά εκατομμύρια δολάρια από προσφορές άλλων ανθρώπων.

Πριν λίγο καιρό, όμως, άρχισε να λέει ότι ο Θεός θέλει γι’ αυτόν και τη σύζυγο του Gloria να έχουν το δικό του Cessna Citation Ten super-jet αξίας 20.000.000 δολαρίων ο καθένας! Όπως γράψαμε, το πρώτο αεροπλάνο είναι πλέον στα χέρια τους από τον Μάρτιο του 2006, ενώ συνεχίζεται η συλλογή χρημάτων για το δεύτερο.

Τεχνικά χαρακτηριστικά του αεροπλάνου

- Φτάνει στα 13.100 μέτρα σε 30 λεπτά. • Είναι το παγκοσμίως ταχύτερο μεσαίου μεγέθους αεροπλάνο. • Κάνει την πτήση Λος Άντζελες - Ν. Υόρκη σε 4 ώρες και 10 λεπτά. • Διανύει 5.520 χιλιόμετρα χωρίς ανεφοδιασμό. • Μπορεί να πετάει σε ύψος 15.500 μέτρων όπου δεν υπάρχει πολύ κυκλοφορία. • Μεταφέρει άνετα 8 άτομα.

Χρειάζονται όλα αυτά για να κηρυχθεί το ευαγγέλιο; Εξαρτάται από το είδος του “ευαγγελίου” που κηρύσσεται...

Αν έχετε γρήγορη σύνδεση με το διαδίκτυο και θέλετε να δείτε το αεροπλάνο να πετά, μπορείτε να πάτε στη σελίδα www.elitecxteam.org και να πατήσετε πάνω στο κόκκινο κουμπί... Πού ξέρετε, ίσως ανοίξει και σ’ εσάς η όρεξη να πάρετε “δώρο από τον Θεό” ένα δικό σας τέτοιο “αεροπλανάκι”...

Τα παρακάτω στοιχεία προέρχονται από το επίσημο ιστοχώρο της κίνησης “Elite CX Team”, που οργανώθηκε για να συγκεντρώσει τα απαραίτητα

Όλα για τις ψυχές...

«Όλα γίνονται για τις ψυχές. Για περισσότερο από 30 χρόνια, ο Kenneth μας έχει διδάξει το Λόγο. Μας έχει δείξει πώς να περπατήσουμε στα πράγματα του Θεού. Μας δίδαξε για την εξουσία μας εν Χριστώ ως πιστών. Μας δείχνει πώς να ευημερούμε και να ζούμε με υγεία. Αυτά είναι τα πράγματα για τα οποία είναι γνωστός παγκοσμίως. Αλλά, πάνω απ' όλα, ο αδελφός Copeland αγαπά να βλέπει ψυχές να σώζονται και ζωές να αλλάζουν. Γι' αυτό θέλει αυτά τα Citation X — όλα γίνονται για τις ψυχές.

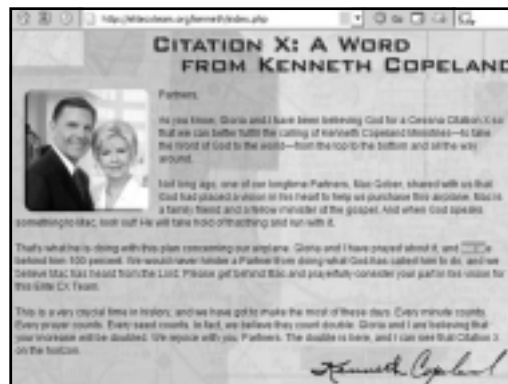
Όταν ο Θεός λέει στον Kenneth να ταξιδέψει στη Ν. Αφρική και να κάνει μια 3ήμερη "Εκστρατεία Νίκης", δε θα είναι απαραίτητο να περιμένει να αγοράσει εισιτήριο. Μπορεί απλά να ανεβεί στο δικό του αεροσκάφος Citation X και να πάει! (...) Υπάρχουν 10.000 Συνεργάτες που έχουν κληθεί σ' αυτή την ομάδα.»

χρήματα για την αγορά των αεροπλάνων. Εκεί μπορεί κανείς να μάθει περισσότερα και να δει φωτογραφίες και ταινίες από την παραλαβή του πρώτου αεροπλάνου. Εδώ αντιγράφουμε μόνο λίγα, καθώς και την ψευδο-“προφητεία” που δε θα μπορούσε να απουσιάζει...

Το όραμα

«Το όραμα της ομάδας Elite CX Team επικυρώθηκε με την ακόλουθη προφητεία που δόθηκε από τον Keith Moore στις 20-9-02, στους Kenneth και Gloria Copeland. Όπως διαβάσετε, θα δείτε ότι εξηγεί τόσο τέλεια το σκοπό της ομάδας Elite CX Team. Εμείς είμαστε αυτή η ομάδα Συνεργατών, έτοιμοι να βοηθήσουμε τους Kenneth και Gloria να πάνε το ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο.

«[Ούτω λέγει ο Κύριος]: Συναθροίζω και αυξάνω υποστήριξη σε σας. Αυτή θα ξεπε-

ράσει όλα όσα έχετε δει ή ξέρετε προηγουμένως. Ενώνω σε σας νέους Συνεργάτες που είναι πολύ ισχυροί οικονομικά και θα με υπακούσουν. Χαρίζω ευημερία στους μακρόχρονους Συνεργάτες σας με υπερφυσική αύξηση και θα με υπακούσουν. Σημειώστε αυτή την ημέρα – Παρασκευή, 20-9-02. Από αυτή την ημέρα, υπάρχει μια παροχή σε σας και σε όλους όσοι ενώνονται μαζί σας. Και όλα όσα χρειάζεστε και όλα όσα επιθυμείτε θα έρθουν τώρα γρήγορα και ευκολότερα από τους προηγούμενους χρόνους. Δεν θα γίνει με περισσότερη εργασία από μέρους σας αλλά με υπερφυσικό πολλαπλασιασμό και μια θεία παροχή από τον ουρανό μέσω αυτής της γης σε σας. Και θα το κάνετε αυτό που σας έχω διατάξει και δεν θα εμποδιστείτε και δεν θα αποτύχετε. Και όλη αυτή η υπηρεσία που έχω βάλει κάτω από το χέρι σας θα ευημερήσει και θα αυξηθεί ισχυρά. Δεν θα στερηθείτε. Δεν θα επιθυμήσετε. Δεν θα ελαττωθείτε. Μόνο στηριχτείτε σε εμένα και χαρείτε για μένα. Ναι, αναπαυθείτε και δείτε αν δεν θα κάνω αυτό το πράγμα ακριβώς όπως σας έχω πει και θα δείτε την καλοσύνη και την πιστότητα του Κυρίου στη γη των ζώντων.»

Ακολουθεί κατάλογος με ιεροκήρυκες που έχουν ή είχαν στο παρελθόν αεροπλάνο δικής τους χρήσης.

Δήλωση «Τ». Επειδή τα στοιχεία είναι από δημοσιογραφικές πηγές, αν κάποιος γνωρίζει κάτι διαφορετικό, παρακαλούμε να μας ενημερώσει για να υπάρξει σχετική διόρθωση.

• **Herbert W. Armstrong**, ιδρυτής και γενικός πάστορας της «Παγκόσμιας Εκκλησίας του Θεού» (WCC). Το αεροπλάνο κυρίως πετούσε ο γιος του **Garner Ted Armstrong**. Και οι δύο έχουν πεθάνει.

• **Ken Hagin**. Όταν ζούσε είχε ένα Challenger 601, αξίας 9,6 εκατ. δολ.

• **Paul Crouch**, του δικτύου τηλεόρασης Trinity Broadcasting Network (TBN) έχει ένα Bombardier Challenger 604, αξίας 16,5 εκατ. δολ.

• **Morris Cerullo**, λειτουργός της εκκλησίας Assemblies of God και θεραπευτής ευαγγελιστής. Η ιπτάμενη λιμουζίνα του, ένα Gulfstream G4, αξίας 50 εκατ. δολ., έχει 2 πιλότους και 1 αεροσυνοδό. Κατά διαστήματα άλλαξε τρία παρόμοια αεροπλάνα.

• **Oral Roberts**, ιδρυτής της Oral Roberts Evangelistic Association, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και οικονομικών δραστηριοτήτων. Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε ο πρώην βοηθός του, Wayne Robinson, ο Roberts χάρισε το αεροπλάνο σε κάποιον Αιδ. James Eugene Ewing που τον βοήθησε να τετραπλασιάσει τα έσοδα της οργάνωσής του.

• **Joyce Meyer**, διατηρεί ένα Canadair CL-600 Challenger αεριωθούμενο, το οποίο

η Joyce Meyer λέει ότι αξίζει 10 εκατ. δολ. Η οργάνωσή της απασχολεί δύο πιλότους πλήρους απασχόλησης.

• **Randy** και **Paula White**, κήρυκες της Without Walls International Church διαθέτουν ένα Hawker-Siddeley "Jet Dragon". Πρόκειται μάλλον για αγορά ματαιοδοξίας, αφού δεν πετάει και ίσως το αγόρασαν για να λένε ότι έχουν δικό τους αεριωθούμενο.

• **Jesse Duplantis**, **Jerry Savelle** και **Mark Bishop**, έχουν ιδιωτικά Cessna Citation 500, αξίας 1,25 εκατ. δολ. το καθένα.

• **Fred Price** και **Benny Hinn**, έχουν από ένα Grumman Gulfstream II. Με πλήρωμα δύο ατόμων και χωρητικότητα 19 επιβατών, αυτά τα αεροπλάνα κοστίζουν περίπου 4,5 εκατ. δολ. το καθένα.

• **Creflo Dollar**, κήρυκας της World Changers Church International στην Ατλάντα, ταξιδεύει για να κάνει τις ομιλίες του σε διάφορα κράτη με ένα ιδιωτικό αεριωθούμενο αεροπλάνο αξίας 5 εκατ. δολ.

• **Mike Murdock**, πρόεδρος της Mike Murdock Evangelistic Association, χρησιμοποιεί ένα Cessna Citation 500, που σύμφωνα με την Ομοσπονδιακή Διοίκηση Αεροπορίας ανήκει στην οργάνωση.

Δεν αμφιβάλουμε πως κάποιοι τα παραπάνω τα ονομάζουν "ευλογίες" και ίσως άλλοι να τα ονειρεύονται για τους εαυτούς τους... Εμείς απερίφραστα λέμε ότι πρόκειται για ΑΠΑΤΕΣ ΕΠΙΤΗΔΕΙΩΝ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΑΦΕΛΩΝ ΟΠΑΔΩΝ, που νομίζουν ότι θα κερδίσουν την εύνοια του Θεού υπηρετώντας αυτούς τους "εργάτες του Πονηρού", οι οποίοι εξασφαλίζουν άνετη ζωή, φήμη και δόξα γι' αυτούς και τους απογόνους τους... Είναι δηλαδή αυτοί για τους οποίους η Αγία Γραφή λέει «των οποίων ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα αυτών είναι εν τη αισχύνη αυτών, οίτινες φρονούσι τα επίγεια» (Φιλιπ. 3/γ/19).

Χρειάζεται υπεράσπιση η πίστη μας;

Τα τελευταία χρόνια σκληρός πόλεμος έχει ξεσπάσει ενάντια σε ό,τι αφορά είτε την προσωπικότητα, το χαρακτήρα και το έργο του Ιησού, είτε την αξιοπιστία της Παλαιάς Διαθήκης και του “θεού των Εβραίων”.

Αυτό το φαινόμενο δεν είναι εφεύρεση της δικής μας εποχής. Ήδη από τις πρώτες δεκαετίες της χριστιανικής εκκλησίας οι εχθροί της αλήθειας επιχείρησαν να αλλοιώσουν τις πηγές και να θολώσουν τα νερά με διάφορους βλάσφημους μύθους αλλά και με ψευδεπίγραφα κείμενα, με τα οποία προσπαθούσαν είτε να μειώσουν το πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα μας, είτε κατασκευάζοντας κάλπικα “ντοκουμέντα” και επιπρόσθετα δήθεν “βιβλικά κείμενα” για να εξυπηρετήσουν τους σκοπούς ή τις αιρέσεις τους.

Στους μετέπειτα αιώνες και μάλιστα του μεσαίωνα, η πλειοψηφία των κατ’ όνομα “χριστιανών”, κατάφεραν να νοθεύσουν τις αλήθειες του Ευαγγελίου με διάφορα σκοταδιστικά και παγανιστικά στοιχεία που μετέφεραν, “εκχριστιανισμένα” πλέον, από τις εθνικές θρησκείες που προέρχονταν.

Τέλος λυσσώδης αντίχριστη και αντιβιβλική εκστρατεία εκδηλώθηκε στη διάρκεια του 19ου αιώνα και αρχές του 20ου, μάλιστα από ανθρώπους δήθεν της εκκλησίας και της θεολογίας, όταν μεγάλα πανεπιστήμια της Ευρώπης –επηρεασμένα από μηνύματα της Γαλλικής Επανάστασης και του δήθεν “διαφωτισμού”– έθεσαν υπό αμφισβήτηση κάθε ιερό και όσιο, προετοιμάζοντας συνάμα τις ακρό-

τητες του κομμουνισμού και του εθνικοσοσιαλισμού/ναζισμού.

Με αυτές τις αφορμές, από την πλευρά των πιστών εκδηλώθηκε και συνεχίζει να εκδηλώνεται αντίστοιχη απολογητική προσπάθεια, με κυκλοφορία βιβλίων και λοιπών μέσων, που προσπαθούν να ανασκευάσουν τα ψεύδη της αντίπαλης παράταξης.

Αλλά πώς αντιδρούσαν ο Χριστός και οι Απόστολοι σε ανάλογες περιπτώσεις; Ποια πορεία ακολούθησε η μετέπειτα εκκλησία και τι προτρεπόμαστε να κάνουμε εμείς σήμερα;

Η πρακτική του Χριστού

Είναι γεγονός ότι ο Ιησούς «*περιήρχετο όλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων ενταις συναγωγαίς αυτών και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπειών πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν μεταξύ του λαού*», όμως αυτό δεν το έκανε για να ελκύσει τους ανθρώπους να Τον ακολουθήσουν, αλλά μόνο σε εκπλήρωση αρχαίων προφητειών, για όσους είχαν μάτια να δουν και διάθεση να προσέξουν την ταυτότητα και την αποστολή Του. Σπάνια ασχολήθηκε με όσα έλεγαν εναντίον Του οι διάφοροι, και ήταν αφοσιωμένος στην εκπλήρωση του σχεδίου που «*η βουλή και πρόγνωση του Θεού*» είχε ετοιμάσει «*προ καταβολής κόσμου*».

Στην απορία του Βαπτιστή, «*Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν;*» δεν έκανε το “αυτονόητο” –να δείξει δηλαδή τη

**Οι άνθρωποι δεν πιστεύουν με
βάση αυτά που βλέπουν ή ακούνε
αλλά με την καρδιά τους.**

δύναμή Του ελευθερώνοντας τον φυλακισμένο Ιωάννη με κάποιο θαύμα Του, όπως π.χ. έγινε αργότερα με τον Πέτρο— αλλά απάντησε: **«Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα ακούετε και βλέπετε· τυφλοί αναβλέπουν και χωλοί περιπατούν, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί ακούουν, νεκροί εγείρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται· και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί».**

Ούτε λειτουργούσε μία κινητή μονάδα θαυμάτων —όπως δυστυχώς κάνουν κάποιοι σύγχρονοι ακραίοι Πεντηκοστιανοί/Χαρισματικοί, ούτε ίδρυσε καταστήματα θαυματουργίας, όπου να πηγαίνουν οι “χρειάν έχοντες”, όπως τα μεταγενέστερα μοναστήρια και άλλα προσκυνηματα.

Αντίθετα από κάθε διαφημιστική πολιτική, ο Χριστός **«δεν έκαμεν [στην πατρίδα Του] πολλά θαύματα διά την απιστίαν αυτών».** Αν το κίνητρο της θαυματοποιίας Του ήταν να τους πείσει, εκεί θα έπρεπε να κάνει ακόμη περισσότερα, ώστε να κάμψει τη δυσπιστία τους και, τρόπον τινά, να τους αναγκάσει να πιστέψουν. Και όταν διαπίστωσε ότι οι όχλοι Τον ακολουθούσαν από στείρα περιέργεια ή για να επωφεληθούν από τα θαύματά Του, τους είπε: **«Αληθώς, αληθώς σας λέγω, με ζητείτε, ουχί διότι είδετε θαύματα, αλλά διότι εφάγετε εκ των άρτων και εχορτάσθητε»**, και τους πρότρεψε να εργάζονται **«διά την τροφήν την μένουσαν εις ζωήν αιώνιον».**

Ο Ιησούς δεν ενδιαφερόταν να αναπτύξει μια ανύπαρκτη πίστη αλλά

για την πίστη που προϋπήρχε. Εκείνο που ζητούσε από αυτούς που ευεργέτησε θαυματουργικά ήταν το **«Εάν δύνασαι να πιστεύσης, πάντα είναι δυνατό εις τον πιστεύοντα».** Δεν τους είπε, **“Κοιτάξε τι εγώ μπορώ να κάνω ώστε να πιστέψετε”** αλλά η ευεργεσία Του ερχόταν ως αμοιβή της πίστης που ήδη είχαν μέσα τους, γι’ αυτό και συνήθως έλεγε: **«Η πίστις σου σε έσωσεν».** Έτσι δεν είχε πρόβλημα να αφήσει αθεράπευτους τους πολλούς από το μεγάλο πλήθος που **«κατέκειτο»** στις στοές της κολυμβήθρας Βηθεσδά αλλά πέρασε ανάμεσά τους για να θεραπεύσει έναν μόνο από αυτούς.

Θεωρούσε ουσιαστικά αδύνατη την προσέγγιση του ανθρώπου στον Θεό χωρίς άνωθεν αποκάλυψη και καλή πρόθεση εκ μέρους του ανθρώπου. **«Πώς δύνασθε σεις να πιστεύσητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του άλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου Θεού;»** έλεγε.

Ούτε καν τους σαρκικούς αδελφούς Του δεν ενδιαφέρθηκε να πείσει ο Κύριος, όταν εκείνοι Τον προκάλεσαν: **«Μετάβηθι εντεύθεν και ύπαγε εις την Ιουδαίαν, διά να ίδωσι και οι μαθηταί σου τα έργα σου, τα οποία κάμνεις»**, για να προσθέσει ο Ευαγγελιστής ότι **«ουδέ οι αδελφοί αυτού επίστευον εις αυτόν».** Ο Χριστός περίμενε να έρθει **«ο καιρός ο ιδιός Του»** γνωρίζοντας και έχοντας φανερώσει την πεποίθησή Του πως, **«Εγώ εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας προς εμαυτόν».**

Η πρακτική των Αποστόλων

Ακολουθώντας το παράδειγμα του Κυρίου, ούτε οι απόστολοι έκαναν προσπάθειες για να “αποδείξουν” τη μαρτυρία τους. Τα θαύματα που πραγματοποιήθηκαν από αυτούς —και θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως το ισχυρότερο μέσο επι-

βεβαίωσης της αλήθειας των λόγων τους και του κύρους της αποστολής τους— μάλλον περιστασιακά έγιναν και όχι ως αυτοσκοπός.

Αν και ο Παύλος βεβαιώνει ότι ο ίδιος έκανε πολλά θαύματα «**προς υπακοήν των εθνών λόγω και έργω, με δύναμιν σημείων και τεράτων, με δύναμιν του Πνεύματος του Θεού**», εντούτοις δεν ήταν αυτό το “σύστημα” της μαρτυρίας του. Γι’ αυτό όταν βρέθηκε απέναντι στους δύσπιστους Αθηναίους, δεν έκανε κανένα θαύμα για να αποδείξει την αλήθεια του κηρύγματός του.

Άλλοτε τα θαύματα είχαν κάποιο θετικό αποτέλεσμα και άλλοτε όχι. Στην περίπτωση της θεραπείας του χωλού στο Ναό από τους Πέτρο και Ιωάννη, πολλοί πίστεψαν στον Χριστό, όμως στην θεραπεία του χωλού στα Λύστρα, οι άνθρωποι ήταν πρόθυμοι να δοξάσουν τους δικούς τους θεούς και απρόθυμοι να πιστέψουν στον Χριστό που ο Παύλος κήρυττε. Και ο εξορκισμός του δαίμονα στους Φιλίππους μάλλον διωγμό και φυλάκιση προκάλεσε· ούτε η απελευθέρωση της κοπέλας ούτε ο σεισμός που έγινε το μεσονύκτιο έφεραν μαζικές μεταστροφές στον Χριστό.

Ο απόστολος Πέτρος συμβούλευε τους μαθητές του «**εστέ πάντοτε έτοιμοι εις απολογίαν μετά πραότητος και φόβου προς πάντα τον ζητούντα από σας λόγον περί της ελπίδος της εν υμίν**». Και ο απόστολος Παύλος συμβούλευε τον Τιμόθεο, «**την παρακαταθήκην φύλαξον, αποστρεφόμενος τας βεβήλους ματαιολογίας και τας αντιλογίας της ψευδωνύμου γνώσεως**». Η προσπάθεια, λοιπόν, δεν είναι να πείσουμε τους άλλους αλλά να τους γνωστοποιούμε την ελπίδα μας και να αποφεύγουμε την ματαιολογία και αντιλογία.

Δεν είναι τα πειστήρια που λείπουν από τη σύγχρονη χριστιανοσύνη· εκείνο που απουσιάζει είναι η αγνή και συνεπής ζωή της αγάπης.

Μετά τους Απόστολους

Όμως σε αντίθεση με το παράδειγμα του Κυρίου και των Αποστόλων, ήδη από τους πρώτους αιώνες της εκκλησιαστικής ιστορίας παρουσιάστηκαν οι γνωστοί “απολογητές”, που κατέβαλαν φιλότιμες προσπάθειες για να πείσουν τον κόσμο ότι η χριστιανική διδαχή ήταν αξιόπιστη και αληθινή. Άνθρωποι μεγαλωμένοι μέσα στην εθνική κουλτούρα, αντιμετώπισαν το θέμα της πίστης σαν μια ακόμη φιλοσοφική ή πολιτική θεωρία που χρειαζόταν την βοήθεια της ανθρώπινης ρητορικής και λογικής.

Το παράδειγμά τους ακολούθησαν σε όλες τις γενεές διάφοροι εκκλησιαστικοί συγγραφείς και ειδικοί επιστήμονες, επιχειρώντας και τότε και σήμερα να υπερασπιστούν τα πιστεύω τους απέναντι στις διάφορες αμφισβητήσεις.

Τους βλέπουμε –χωρίς αμφιβολία καλοπροαίρετα– να παρασύρονται σε ατέρμονους αγώνες, προσπαθώντας να απαντήσουν σε κάθε νέο “φρούτο” που θ’ ανακαλύψει η απιστία και, αντί να διαθέτουν απερίσπαστοι το δυναμικό τους στο κήρυγμα της αλήθειας, συχνά σπαταλούνται σε ανώφελες διαμάχες, αν και ξέρουν ότι ο Χριστός έχει νικήσει διά παντός και η Εκκλησία δεν έχει να φοβηθεί καμία επίθεση του Πονηρού αφού «**πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ’ αυτής**».

Το χειρότερο απ’ όλα, όμως, είναι ότι πολλοί από αυτούς ενώ προσπαθούν να αποδείξουν π.χ. την αξιοπιστία της Αγίας

Γραφής, δεν μοιάζει να ενδιαφέρονται με τον ίδιο ζήλο για να εφαρμόσουν στη ζωή τους τα διδάγματά της, δείχνοντας μια ασυνέπεια που από μόνη της είναι αρκετή για να γκρεμίσει ό,τι με τους άλλους τρόπους ίσως κατάφεραν να οικοδομήσουν.

Τι διδάσκει η Βίβλος

Εκτός από την Επιστολή προς Εβραίους –που κατά κάποιον τρόπο “απαντά” στους ιουδαϊζοντες χριστιανούς, οι οποίοι προσπαθούσαν να επιβαρύνουν τη χριστιανική πίστη με λευιτικούς νόμους– κανένα άλλο αποστολικό γραπτό δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται “να απαντήσει”, “να καταρρίψει” και “να αποστομώσει” τα επιχειρήματα των εναντίων.

Αλλά και σ’ αυτή την περίπτωση, όπως και στην Επιστολή προς Ρωμαίους, ακολουθείται η πάγια γραμμή της Βίβλου. Καθώς η Αγία Γραφή είναι βιβλίο πνευματικό και έργο θείας αποκάλυψης, αρκείται να προβάλλει θέσεις. Δεν συζητά αλλά διδάσκει και το κάνει με αυθεντία. Δεν προσπαθεί να πείσει λογικά ή επιστημονικά, επειδή στην πεπερασμένη γνώση του ανθρώπου αντιπαραθέτει την υπέρτατη σοφία του Θεού και εκθέτει τις θέσεις της –είτε πληροφορίες είτε απαιτήσεις είτε απαγορεύσεις– συνοδεύοντάς τες από το εκφρασμένο ή εννοούμενο «**τάδε λέγει Κύριος**» ή κατά «**προσταγήν του Κυρίου**».

Εξ αρχής η Βίβλος θεωρεί τον άνθρωπο «**εσκοτισμένον την διάνοιαν**» και συνεπώς ανίκανο να αντιληφθεί και να συλλάβει τις θείες αλήθειες. Ο Παύλος δηλώνει ότι «**ο φυσικός άνθρωπος δεν δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού· διότι είναι μωρία εις αυτόν, και δεν δύναται να γνωρίση αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται**». Εξηγεί στους Κορίνθιους ότι δεν προσπάθησε να τους πλησιάσει «**με διδακτούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας,**

αλλά με διδακτούς του Πνεύματος του Αγίου», επειδή είχε συνείδηση ότι έπρεπε να συγκριθούν «**τα πνευματικά προς τα πνευματικά**». Αντί λοιπόν να επικαλεσθεί την μόρφωση και τη ρητορική του δεινότητα, θυμίζει ότι «**ο λόγος μου και το κήρυγμά μου δεν έγινοντο με καταπειστικούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με απόδειξιν Πνεύματος και δυνάμεως**».

Η πρώτη, λοιπόν, έκκληση προς τον άνθρωπο είναι να παραδεχθεί ότι είναι «**νεκρός**» και χρειάζεται να «**ζωοποιηθεί**» γι’ αυτό και το βιβλικό παράγγελμα είναι: «**Σηκώθητι ο κοιμώμενος και ανάστητι εκ των νεκρών, και θέλει σε φωτίσει ο Χριστός**».

Ο Κύριος γνώριζε ότι οι άνθρωποι δεν πιστεύουν με βάση αυτά που βλέπουν ή ακούνε αλλά με την καρδιά τους. Κατηγόρησε τις πόλεις όπου έζησε, λέγοντας: «**Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθσαιδά· διότι εάν εν τη Τύρω και Σιδώνι ήθελον γείνει τα θαύματα τα γενόμενα εν τω μέσω υμών, προ πολλού ήθελον μετανοήσαι**», που σημαίνει ότι τα θαύματα που είδαν οι άνθρωποι αν και ικανά να πείσουν άλλους, γνωστούς για την κακότητά τους, δεν μπόρεσαν να μετατρέψουν τη διάθεση της καρδιάς των Ιουδαίων και να επιβάλλουν πίστη στον Μεσσία.

Ο απόστολος Ιωάννης, γνωρίζοντας όλα αυτά, προς το τέλος του Ευαγγελίου του, γράφει ότι «**και άλλα πολλά θαύματα έκαμεν ο Ιησούς ενώπιον των μαθητών αυτού, τα οποία δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω· ταύτα δε εγράφησαν διά να πιστεύσητε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να έχητε ζωήν εν τω ονόματι αυτού**».

Από τα λόγια του βγαίνουν τα εξής συμπεράσματα: **(α)** Ότι τα λίγα που έγραψε τα θεωρούσε αρκετά για όποιον θα ήθελε να πιστέψει. **(β)** Ότι δεν επρόκειτο να γί-

νονται συνεχώς θαύματα, για να πείθονται οι δύσπιστοι υποψήφιοι χριστιανοί – διαφορετικά δεν υπήρχε λόγος να καταγραφούν τα παλαιά. **(γ)** Δεν έχει αξία αν κάποιος δει λίγα ή πολλά θαύματα. Μάλλον δε γι' αυτό ακριβώς στο αμέσως προηγούμενο εδάφιο καταχωρεί το λόγο που ο Χριστός απηύθυνε στον Θωμά: **«Μακάριοι όσοι δεν είδον και επίστευσαν».**

Τι κάνουμε σήμερα;

Αν ο Χριστός ήθελε “να αποστομώσει” τους αντιπάλους Του με χειροπιαστές αποδείξεις, μπορούσε να το κάνει με πολλούς τρόπους. Θα μπορούσε για παράδειγμα, ύστερα από την ανάσταση, να παρουσιαστεί στους αρχιερείς και τον Πιλάτο ή να κάνει κάποιο αδιαμφισβήτητο θαυματουργικό σημείο χωρίς να αφήσει το παραμικρό περιθώριο αμφιβολίας.[*] Όμως το απέφυγε επειδή προφανώς είχε τους λόγους Του. Ενώ στους μαθητές Του **«εφανέρωσεν εαυτόν ζώντα μετά το πάθος αυτού διά πολλών τεκμηρίων»**, αρνήθηκε να κάνει το ίδιο στους αντιπάλους Του.

Η βιβλική πίστη λειτουργεί εντελώς διαφορετικά. Η πλειοψηφία του λαού που είδε τα θαύματα του Χριστού, Τον απέρριψε. Εκείνο που χρειάζεται ο άνθρωπος να καταλάβει, είναι η αξιοθρήνητη κατάστασή του και ότι υπάρχει έξοδος από αυτήν· υπάρχει αληθινή ζωή και ένας Σωτήρας που μπορεί να του την εξασφαλίσει.

Οι περισσότεροι άνθρωποι πίστεψαν χωρίς ποτέ να έχουν την ευκαιρία –ούτε και την ανάγκη– να ψάξουν για αποδείξεις. Το μήνυμα του Ευαγγελίου έλαμψε μέσα στο σκοτάδι τους και από τότε είναι

μακάριοι, επειδή **«ήταν τυφλοί και ανέβλεψαν»**. Η αξία του Ευαγγελίου δεν συνίσταται στο ότι μορφώνει τους ανθρώπους αλλά στο ότι τους ΜΕΤΑμορφώνει.

Χωρίς αμφιβολία πολλοί είναι εκείνοι που υποχρεώθηκαν να αναγνωρίσουν την ύπαρξη και την παντοδυναμία του Θεού κάτω από την πίεση λογικών και επιστημονικών επιχειρημάτων. Με άλλα λόγια, αναγκάστηκαν να παραδεχτούν την πραγματικότητα ακόμη και παρά τη θέλησή τους. Αυτή η γνώση όμως δεν τους έκανε **μακάριους**.

Σε τελευταία ανάλυση όλοι όσοι δέχτηκαν το δώρο της αιώνιας ζωής, το έκαναν επειδή γεύθηκαν και είδαν ότι **«αγαθός ο Κύριος»** και έγιναν μακάριοι όπως **«μακάριος ο άνθρωπος ο ελπίζων επ' αυτόν»**. Εν τέλει, δε, ας μη λησμονούμε ότι η σωτηρία του ανθρώπου **«δεν είναι του θέλοντος ουδέ του τρέχοντος, αλλά του ελεούντος Θεού»**

Από συνεργάτη

[*] Κάτι τέτοιο επιχείρησαν να οργανώσουν κάποιοι μεταγενέστεροι ηγέτες της εκκλησίας, κατασκευάζοντας και προβάλλοντας διάφορα δήθεν “θαύματα”, όπως π.χ. εκείνο του “Αγίου Φωτός” που τάχα πηγάζει από τον δήθεν τάφο του Χριστού.

Ματθ. 4/δ/23, Πράξ. 2/β/23, Α' Πέτρ. 1/α/20, Λουκ. 7/ζ/20-22, Ματθ. 13/ιγ/58, Ιωάν. 6/ς/26-27, Μάρκ. 9/θ/23, Λουκ. 18/ιη/42, Ιωάν. 5/ε/2, 5/ε/44, 7/ζ/3-5, 12/ιβ/32, Ρωμ. 115/ιε/18, Ματθ. 16/ις/18, Ησ. 1/α/24, Α' Κορ. 7/ζ/25, Εφεσ. 4/δ/18, Α' Κορ. 2/β/4, 13-14, Εφεσ. 5/ε/14, Ματθ. 11/ια/21, Ιωάν. 20/κ/29-30, Ιωάν. 9/θ/18, Α' Πέτρ. 3/γ/15, Β' Τιμ. 1/α/14, Α' Πέτρ. 2/β/3, Ψαλμ. 34/λδ/8, Ρωμ. 9/θ/18.

«Εξαγοραζόμενοι τον καιρόν»

Είμαστε καλοί οικονόμοι του χρόνου μας;

Κάθε φορά που αντιμετωπίζουμε στενότητα χρόνου, αισθανόμαστε πως όσο πιο σκληρά εργαζόμαστε, τόσο πιο “πίσω” μένουμε. Αυτή η αίσθηση δημιουργεί πίεση και στρες. Αν αντιμετωπίζαμε το χρόνο όπως και “τις άλλες αξίες στη ζωή”, ίσως προσέχαμε καλύτερα τον τρόπο που δαπανούμε τα λεπτά, τις ώρες και τις ημέρες μας – αφού όλα αυτά είναι χρόνος του Θεού.

Να δέκα βοηθητικές σκέψεις για να ελέγχουμε το χρόνο μας:

1. Αναγνώριση. Η ζωή είναι μια σύντομη πραγματικότητα. Ας αναγνωρίσουμε πόσο λίγο χρόνο έχουμε στη διάθεσή μας και ότι αυτός φεύγει γρήγορα, όπως η άμμος τρέχει μέσα από τα δάχτυλά μας.

2. Προετοιμασία. Ας αφιερώσουμε χρόνο για προγραμματισμό. Ας σκεφτούμε για λίγα λεπτά κάθε πρωί, αντί να βγούμε από την πόρτα μας χωρίς συγκεκριμένο πρόγραμμα. Δέκα λεπτά που θα διαθέσουμε για να σχεδιάσουμε το πρόγραμμά μας, θα μας βοηθήσουν να κερδίσουμε τουλάχιστον μια ώρα στη διάρκεια της ημέρας κι αυτό είναι καλή οικονομία.

3. Τυποποίηση. Λένε ότι μπο-

ρείτε να πεις πόσο ανοργάνωτος είναι κάποιος, από τα διάφορα μεγέθη χαρτιού που χρησιμοποιεί για να γράφει. Ας προσπαθήσουμε να τυποποιήσουμε όσα κάνουμε τακτικά, ώστε να εκμεταλλευόμαστε το χρόνο μας με τον καλύτερο τρόπο. Επίσης ας εξετάσουμε πόσο αποτελεσματικός είναι ο προγραμματισμός μας.

4. Καταμερισμός. Όταν πρόκειται να επιδιώξουμε κοινά πράγματα, είναι σωστό να μοιραζόμαστε το φορτίο με άλλους. Καθώς ετοιμαζόμαστε ν’ αναλάβουμε κάποια αποστολή, ας αναρωτηθούμε: “Υπάρχει κάποιος άλλος που μπορεί να κάνει αυτό το πράγμα εξίσου καλά όπως κι εγώ;” Συνήθως νομίζουμε πως δεν υπάρχει χρόνος να κουβεντιάσουμε και να εξηγήσουμε τι και πώς πρέπει να γίνει, όμως στην πραγματικότητα αυτό είναι το καλύτερο που θα μπορούσαμε να κάνουμε ώστε, τελικά, να κερδίσουμε χρόνο. Μπορεί να έχουμε δίκιο αν νομίζουμε πως εμείς θα το κάνουμε γρηγορότερα ή καλύτερα, όμως αυτό δεν εξυπηρετεί τελικά το σκοπό μας. Εξάλλου, πώς θα μάθουν οι άλλοι αν δεν τους δώσουμε την ευκαιρία;

5. Επικοινωνία. Η εκμετάλλευση του χρόνου είναι ζήτημα ομαδικής προσπάθειας. Ας θυμόμαστε πως σε ό,τι αφορά το χρόνο, εξαρτόμαστε ο ένας από τον άλλο. Ας επιδιώξουμε, λοιπόν, να συζητήσουμε το θέμα με τους συνεργάτες ή την οικογένειά μας.

6. Εκτίμηση. Κατά διαστήματα είναι σπουδαίο να κοιτάζουμε πίσω, ό πως και προς τα εμπρός. Αν και αυτό είναι βαρετό, ας αναλογιστούμε πώς ξοδέψαμε τη μέρα μας. Όταν το κάνουμε αυτό ας συγκρίνουμε κατά πόσον οι ενέργειες μας ανταποκρίθηκαν με τον προγραμματισμό που είχαμε κάνει και ας δούμε τι άλλο πρέπει να γίνει για να ολοκληρώσουμε τους στόχους μας.

7. Περιορισμός. Δεν μπορούμε να προσθέτουμε σπουδαίες υποχρεώσεις χωρίς να εγκαταλείψουμε άλλες δευτερεύουσες. Η απόφαση να περιορίσουμε τη συμμετοχή μας σε χρονοβόρες δραστηριότητες, δεν είναι πάντοτε εύκολο ή δημοφιλές. Όμως είναι βασικό. Οι στόχοι που θέτουμε, οι προτεραιότητες, οι αξίες, οι σκοποί και οι αρχές που πιστεύουμε, θα μας βοηθήσουν να διαλέξουμε τι μπορούμε και τι πρέπει να περιορίσουμε.

8. Προσαρμογή. Ας είμαστε ευέλικτοι. Πρέπει να είμαστε ευαίσθητοι στην οδηγία του Θεού, καθώς εκτελούμε τα καλοσχεδιασμένα προγράμ-

ματά μας. Δεν μπορούμε να αμελούμε τα σχέδια που έχουμε κάνει μαζί με τον Θεό.

9. Υλοποίηση. Ας διαθέτουμε κάθε μέρα λίγο χρόνο για να σκεφτούμε ξανά τις σοβαρές αποφάσεις μας, ώστε να είμαστε βέβαιοι ότι επενδύουμε σωστά το χρόνο μας καθώς υλοποιούμε τις καθημερινές μας επιδιώξεις.

10. Προοπτική αιωνιότητας. Ας κάνουμε πράγματα “με αιώνια προοπτική”. Ας ρωτάμε τον εαυτό μας, “*Τι μπορώ να κάνω αυτό το λεπτό ή αυτή την ώρα, που θα έχει σημασία στην αιωνιότητα;*” Ο Ιωνάθαν Έντουαρντς έλεγε: “*Ποτέ δε θα επιχειρήσω κάτι που θα φοβόμουν να το κάνω αν αυτή ήταν η τελευταία στιγμή της ζωής μου*”. Ο άνθρωπος αυτός είχε καταλάβει την αιώνια σημασία του χρόνου.

Από το Internet

Αφιερωμένο σ' ένα νεαρό φίλο που νομίζει πως έχει πολύ καιρό

Μια δεύτερη ματιά

ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Σε ανύποπτο χρόνο (Νοέμβριος 2005) Δημοσιεύσαμε στοιχεία από τον Τύπο, που μιλούσαν για την πίστη των ιατροδικαστών, μεταξύ των οποίων και του Προέδρου της Πανελλήνιας Ένωσης Ιατροδικαστών κ. **Ν. Καρακούκη** και του κ. **Ν. Καλογριά**. Εκείνη την εποχή δεν υπήρχε ούτε υποψία για το εκκλησιαστικό σκάνδαλο που έμελλε να ξεσπάσει τον Μάρτιο του τρέχοντος έτους, με την ανευρεθείσα ή “τεχνηέντως προετοιμασθείσα” μούμια του μοναχού Βησσαρίωνα και όσα γύρω από αυτήν διαδραματίζονται έκτοτε στη Μονή Αγάθωνος και όχι μόνο.

Υπό άλλες συνθήκες μερικοί θα βιάζονταν να πουν ότι οι εν λόγω ιατροδικαστές ίσως είναι “άπιστοι”, “μασόνοι” κ.λπ., οπωσδήποτε όχι τόσο “πιστοί” όσο ο καημένος ο Γιαμαρέλος... Όμως θεία πρόνοια φρόντισε ώστε κανείς να μη μπορεί να αμφισβητήσει την καλή πίστη των εν

λόγω ιατροδικαστών, οι οποίοι, αφού προηγουμένως είχαν ομολογήσει την πίστη τους στον Θεό, με κάθε επιστημονική ευθύνη δήλωσαν ευθαρσώς, και γραπτώς και προσωπικά σε συνεντεύξεις τους, ότι το φαινόμενο του μοναχού κάθε άλλο παρά ως θαύμα πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Ο κ. Καλογριάς, μάλιστα εξήγησε ότι **«για τους ιατροδικαστές οι περιπτώσεις ανακάλυψης μουμιοποιημένων πτώματων δεν είναι τόσο σπάνιες»**. Ο ίδιος επισήμανε ότι στη διαδικασία της μουμιοποίησης επιδρά σημαντικά και το γεγονός της μη επαρκούς οξυγόνωσης του χώρου μέσα στον οποίον τοποθετείται ένας νεκρός –όπως για παράδειγμα ένα κενοτάφιο– και ότι οι ιατροδικαστές **ανακαλύπτουν κατά καιρούς πτώματα που έχουν “μουμιοποιηθεί”**, χρόνια μετά τον θάνατο. **«Ακόμη και εκατό έτη μετά μπορεί να βρεθεί σε αυτή την κατάσταση ένα πτώμα»**. (Εφημ. «ΤΟ ΒΗΜΑ», 19/03/06).

«ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ... »

Η Ιερά Σύνοδος αποφάσισε να μην ξαναθάψει το πτώμα του μοναχού αλλά να το αφήσει σε λαϊκό προσκύνημα και εισπράξεις, εξηγώντας ότι:

«...μετά πολλής διακρίσεως παρατηρεί το φαινόμενο και αποφεύγει να προβεί στην εξαγωγή εσπευσμένων συμπερασμάτων ή να αποδεχθεί υπερβολικές, από κάθε πλευρά, εκδηλώσεις, θεωρεί όμως ότι το φαινόμενο αυτό συνιστά “σημείον” του ουρανού, δηλαδή μήνυμα προς το λαό μας και την εποχή μας».

Επίσης προβλέφθηκε η δημιουργία ιδρύματος για τη διαχείριση των κερδών από τις αξιόλογες εισπράξεις που αναμένονται...

Και “σημεία” και “τέρατα” γίνονται πολλά στους θρησκευτικούς χώρους. Απλά θυμίζουμε την ιστορία και τα παθήματα του **Ανδρεά Λασκαράτου**, που έξυπνα σατίρισε τα δρώμενα της επαρχίας του και για τούτο αφορίστηκε από την επίσημη εκκλησία. Ιδού ένα απόσπασμα από

το βιβλίο του «**Τα Μυστήρια της Κεφαλονιάς**»:

«...οι Χριστιανοί σήμερα έχουνε στην πουσανάρα τους (μεγάλη τσέπη) τριών λογίων θρησκεία: μία που τήνε λένε και δεν την κάνουνε, μία που τήνε κάνουνε και δεν

την λένε, και μία που και τήνε λένε και τήνε κάνουνε. Η πρώτη είναι η θρησκεία του Χριστού, η δεύτερη του Διαβόλου και η τρίτη της Κοιλιάς (νηστείες, βασιλόπιτες, Σαρακοστές... κ.λπ.)».

(Άπαντα Α', 110-111). ❶

Τ Ο “ Α Σ Π Ι Λ Ο ” Κ Υ Ρ Ο Σ...

Στο ίδιο ανακοινωθέν της η Ιερά Σύνοδος ανέφερε:

«**Αποφασίζει, προκειμένου να προασπίσει το άσπιλο κύρος της Εκκλησίας και την μνήμη του σεβαστού Γέροντα, να ζητήσει από τον οικείο ιεράρχη να εποπτεύσει ώστε το αδιάφθορο σκήνωμα του πατρός Βησσαρίωνος να μην τύχει της οιασδήποτε ασεβούς εκμεταλλεύσεως από στοιχεία ξένα προς την ιερότητα του φαινομένου και με πίστη και προσευχή να αναμένει την φανέρωση του θελήματος του Θεού, όποτε και αν Εκείνος το επιτρέψει και με τους τρόπους που Εκείνος κρίνει.**»

Η ιστορία θυμίζει ένα ανέκδοτο, το μήνυμα του οποίου καλό είναι να σκεφθούν οι αγαπητοί αναγνώστες:

Κάποτε συναντήθηκαν τρεις κληρικοί από διαφορετικές εκκλησίες και η συζήτηση το έφερε να κουβεντιάσουν με πιο τρόπο διαχειρίζονται τα έσοδα από τις εισφορές των πιστών. Ο ένας είπε: «Εμείς έχουμε έναν κύκλο στο πάτωμα του

ναού. Ρίχνουμε τα χρήματα προς τα επάνω και όσα πέσουν μέσα στον κύκλο τα δίνουμε στον Θεό· όσα πέσουν απ' έξω τα κρατάμε για τις ανάγκες μας. Ο δεύτερος είπε: «Και εμείς κάνουμε το ίδιο, όμως δίνουμε στον Θεό όσα θα πέσουν έξω από τον κύκλο και κρατάμε όσα πέφτουν μέσα. Ο τρίτος είπε: «Εμείς ρίχνουμε τα χρήματα προς τον ουρανό και όσα κρατήσει ο Παντοδύναμος είναι δικά Του, όσα πέσουν πίσω στη γη είναι δικά μας.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, ο Θεός θα έχει όλη την ευθύνη είτε διαλυθεί το διατηρημένο πτώμα είτε όχι. Στο μεταξύ η Εκκλησία μπορεί να το εμπορεύεται και ο λαός να το προσκυνάει... Τέτοιο σκοταδισμό –αλλά και σκοπιμότητα– μάλλον δε θα τα περιμέναμε στις αρχές του 21ου αιώνα. Πάντως η Εκκλησία βεβαιώνει πως “έχει κάνει τα πάντα” για να προασπίσει «**το άσπιλο κύρος της**». Ήμαρτον Θεέ μου! ❶

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ

Σχετικά με όσα γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος για το δράμα της “Ελευθέρης” Ευαγγελικής Εκκλησίας Πτολεμαΐδας, προσθέτουμε άλλη μία τεκμηρίωση. Στην ιστοσελίδα της Ελευθέρης Ευαγγελικής Εκκλησίας Θεσσαλονίκης δηλώνεται:

Οι Ευαγγελικές Εκκλησίες διεθνώς παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία και πολλές επιμέρους αποκλίσεις και δεν έχουν κε-

ντρική διοίκηση, επειδή η Ευαγγελική Εκκλησία πιστεύει ότι η «κοσμική εξουσία» δεν έχει θέση στην Εκκλησία του Χριστού. (...)

Κάθε Ευαγγελική Εκκλησία είναι ανεξάρτητη απ' όλες τις άλλες, συνεργάζεται με κάποιες σε κάποιο πλαίσιο παρόμοιας πορείας και νοοτροπίας, διατηρεί όμως την πνευματική και διοικητική αυτοτέλειά της, επειδή ακριβώς αποδέχεται ότι αρ-

χηγός της Εκκλησίας, κατά τα Βιβλικά πρότυπα, μπορεί να είναι μόνο ο Ιησούς Χριστός.

www.eee-thessaloniki.gr

Φαίνεται ότι, όπως συμβαίνει συνήθως με τους Έλληνες –που συνταγματικά “είναι ίσοι ενώπιον του νόμου” αλλά μερικοί είναι “λιγότερο ίσοι”–, έτσι και εδώ **άλλα λένε τα λόγια και άλλα τα γεγονότα.** **❶**

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΑΝΗ

Τα τελευταία χρόνια μεταξύ των κύκλων των Διαμαρτυρομένων –κυρίως δε των Πεντηκοστιανών/Χαρισματικών– κυκλοφορεί και διαδίδεται μια μεγάλη ΠΛΑΝΗ, που ακούει στο όνομα **“Θεολογία του Ρήματος”** ή **“Word of Faith Movement”**.

Καθώς η πλάνη αυτή έχει έρθει και στη χώρα μας μέσω διαφόρων βιβλίων και κασετών, από καιρό είχαμε κατά νουν να ασχοληθούμε με αυτό το ζήτημα, που στην ουσία διαστρέφει το ευαγγέλιο του Χριστού, όμως δεν δόθηκε η ευκαιρία. Χαρήκαμε λοιπόν όταν στο επίσημο περιοδικό της Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας

«Αστήρ της Ανατολής», είδαμε να δημοσιεύεται σε σειρές μια ενδιαφέρουσα μελέτη του καθηγητή κ. J.W. Baldwin, με τίτλο **«‘Λόγος’ και ‘Ρήμα’: Υπάρχει διαφορά;»**, όπου θέτει πολλά ζητήματα και ανασκευάζει εκ βάθρων την πλανεμένη αυτή διδασκαλία, αποδεικνύοντας πόσο αστήρικτη είναι με ιστορικά, γλωσσικά και βιβλικά επιχειρήματα.

Αν τυχόν κάποιος αναγνώστης του «Τ» ενδιαφέρεται να μάθει περισσότερα ώστε να φυλαχθεί από αυτή τη νέα ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΑ, ενθαρρύνεται να διαβάσει την εν λόγω μελέτη. **❶**

Η ΧΡΥΣΗ ΜΕΤΟΧΗ

Για το θέμα της εκμετάλλευσης του νεκρού μοναχού έγραψε και η δημοσιογράφος κ. Γιάννα Μπαλή στην εφημερίδα **«Έθνος»** (8-4-06) για τη **“Χρυσή Μετοχή της ΔΙΣ”**. Διαβάστε αγαπητοί αναγνώστες:

Μακάρι ν’ αποτελεί σημείο του ουρανού, διότι έτσι μπορούμε να ελπίζουμε πως θ’ ακολουθήσουν κι άλλα “σημεία”. Πως θα πέσει και κανένα αστροπελέκι σε συγκεκριμένα κεφάλια, “μήνυμα προς τον λαό και την εποχή μας”. Ο μοναχός Βησσαρίωνας έζησε λιτά και πέθανε ήρεμα. Υπηρέτησε όπως εκείνος πίστευε το Μοναστήρι κι ούτε του πέρασε ποτέ από τον νου πως ο ίδιος αποτελούσε μοναστηριακή “επένδυση”. Στο χρηματιστηριακό ταμπλό –για να μιλήσουμε στο πνεύμα

της εποχής– ο μοναχός Βησσαρίωνας αντιμετωπίζεται επίσημα από την ηγεσία της Εκκλησίας ως “χρυσή” μετοχή κι επειδή υπάρχει ο κίνδυνος ν’ αποδειχθεί “φούσκα”, η Ιερά Σύνοδος αποφάσισε να ορίσει τον χρόνο που θα κατέβει από το “ταμπλό”, που θα θαφτεί δηλαδή. Ως τότε, δεκάδες χιλιάδες πιστοί θα συρρέουν στη Μονή Αγάθωνος, ακουμπώντας τον οβολό τους.

Αυτά λένε οι εχέφρονες άνθρωποι, επειδή έτσι τους αναγκάζουν οι ιεράρχες της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου.

Υπεύθυνοι για το σκανδαλισμό του λαού, συνεπώς, δεν είναι οι άπιστοι ούτε οι αιρετικοί αλλά κάποιοι λύκοι “με ένδυμα προβάτων” ή, σε νεοελληνική μεταφορά, ντυμένοι με ράσο... **❶**

Διαβάσματα

Αναγέννηση

«Οι φωτισθέντες διά του Ευαγγελίου κατά τον νυν αιώνα ταυτόχρονα θεωρούνται ως αναγεννηθέντες άνωθεν. Δεν λογίζονται πλέον ως γήινοι άνθρωποι άλλα πνευματικοί - νέα κτίσις (Β΄ Κορ. 5/ε/16-17). Οι τοιούτοι δεχθέντες τον Χριστόν θεωρούνται νεκροί ως προς τον κόσμον και διά τας επιθυμίας της σαρκός. **«Διότι απεθάνετε και η (νέα) ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του (αναστηθέντος) Χριστού εν τω Θεώ. Όταν ο Χριστός, η ζωή ημών, φανερωθή (κατά την Β΄ Ελευσίν Του - Α΄ Θεσ. 4/δ/13-18) τότε και σεις μετ' αυτού θέλετε φανερωθή εν δόξη»** (Κολ. 3/γ/1-4, Ρωμ. 6/ς/1-7).

Αυτήν την επαναστατικήν διδασκαλίαν τα ώτα του άρχοντος Νικοδήμου ήκουσαν από τα χείλη του Κυρίου Ιησού. Ερωτά ο Νικόδημος: **«Πώς δύναται άνθρωπος να γεννηθή γέρων ων;... Απεκρίθη ο Ιησούς: Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος δεν δύναται να εισέλθῃ εἰς την βασιλείαν του Θεού»** (Ιωάν. 3/γ/1-10). Το ύδωρ εδώ παριστάνει τον Λόγον του Θεού. **«Επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος άλλα αφθάρτου διά λόγου ζώντος Θεού και μένοντος»** (Α΄ Πέτρ. α/1/23-25).»

Από ένα παλαιό φυλλάδιο με τίτλο «Πού κατοικεί ο Θεός;»

«Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε Χριστόν ενεδύσασθε»

«Το Βάπτισμα είναι το μυστήριο της Εισόδου μας στον Νυμφώνα της Εκκλησίας. Είναι το πρώτο και βασικό μυστήριο για την σωτηρία μας. Ο πιστεύσας και βαπτισθείς σωθήσεται. Μέσα στην κολυμβήθρα, γίνεται μία νεκρανάστασις. Καταδύεται ο παλαιός άνθρωπος, καθαίρεται διά του λουτρού και αναδύεται ο νέος, ο εν Χριστώ άνθρωπος. Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθημεν Χριστόν ενεδύθημεν. Η στιγμή του βαπτίσματος είναι αφετηρία ζωής. Αληθινής εν Χριστώ ζωής. Είναι νέκρωσις και ανάστασις. Είναι ανακαίνισις της ψυχής. Η Εκκλησία δέχεται τον βαπτιζόμενον, τον καθαίρει διά του λουτρού, τον φωτίζει και τον ενισχύει διά των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, του εύχεται «αήττητον αγωνιστήν διαμείναι». Γίνεται αποταγή του Διαβόλου και των έργων του και σύνταξις με τον Χριστόν. Και αυτή η σύνταξις με τον Χριστό, απαιτεί ένα διαρκή αγώνα. Αγώνα που οδηγεί στην θέωση. Όλοι μας όταν κάναμε την αρχή αυτού του αγώνος πήραμε μία απόφαση. Να συνεχίσουμε τον αγώνα της σωτηρίας. Να μείνουμε ενωμένοι πάντοτε με τον Χριστόν. (...)»

Περιοδικό «Νεανική Φλόγα», τεύχος 17, σελ. 7. (Μητρόπολις Μεσογαίας ΓΟΧ)

Άρνηση Χριστού

Τα παρακάτω γράφει ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος στο βιβλίο του «Το Πολίτευμα του Σταύρου». Κι εμείς τα ίδια λέμε αλλά για όσους βλέπουν την εκκλησία ως Κρατική Υπηρεσία...

«...Μπορούμε, μελετώντας την εκκλησιαστική ιστορία, να χωρίσουμε την άρνηση του Χριστού σε τρία συγκεκριμένα είδη. Το πρώτο είναι ότι ο βαπτισμένος Χριστιανός, βρισκόμενος προ των διωκτών, αρνείται επισήμως τον Χριστό... Το δεύτερο είδος αρνήσεως του Χριστού είναι η άρνηση της θεότητάς Του... Το τρίτο είδος αρνήσεως είναι η άρνηση της Εκκλησίας. Η Εκκλησία, όπως γνωρίζουμε, είναι το Σώμα του Χριστού. Ο Χριστός είναι η Κεφαλή της και εκείνη είναι το Σώμα Του. Όποιος αρνείται την Εκκλησία ως Θεανθρώπινο Οργανισμό και την θεωρεί περισσότερο σαν ένα ανθρώπινο σωματείο και μία ανθρώπινη οργάνωση, στην πραγματικότητα είναι αρνητής του Ίδιου του Χριστού, διότι, κατά κάποιον τρόπο, αποσαρκώνει τον Χριστό. Στην κατηγορία αυτή των αρνητών υπάγονται και εκείνοι οι οποίοι αρνούνται την ομολογία που υπάρχει στο Σύμβολο της Πίστεως και περιλαμβάνεται στην φράση: Πιστεύω «εις μίαν αγίαν καθολικήν και αποστολικήν Εκκλησίαν». Αυτή η άρνηση δεν είναι μικρότερη από τις προηγούμενες.

Νομίζω ότι στην σημερινή εποχή επικρατούν και τα τρία αυτά είδη αρνήσεως του Χριστού... Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι... αρνούνται ότι έχουν οποιαδήποτε σχέση με Αυτόν... Υπάρχουν ακόμη άλλοι που έχουν πεπλανημένες ιδέες γύρω από το πρόσωπο και το έργο του Χριστού... Υπάρχουν όμως και άλλοι που αρνούνται το έργο, την ύπαρξη και την αποστολή της Εκκλησίας.

Πιστεύω ότι στην εποχή μας κυριαρχεί μία φοβερή εκκλησιολογική αίρεση. Έχουμε συγκεχυμένες ιδέες για το τι είναι η Εκκλησία. Γι' αυτό, αν υπάρχει ένα δογματικό θέμα, που πρέπει να απασχολήσει σήμερα την Εκκλησία είναι αυτή η εκκλησιολογική αίρεση. Πολλοί από μας έχουμε μία υδαρή γνώμη για την Εκκλησία.»

Εφημ. «Εκκλησιαστική Παρέμβαση» 4/06.

«Θερμοκήπια αθλιότητων»

Ο Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Κωνσταντίνος απαντώντας σε επιστολή που δημοσιεύθηκε στον «Ορθόδοξο Τύπο», έγραψε μεταξύ άλλων τα εξής:

«(...) Ευλαβής αδελφούλα Κ.Ο., μήπως δεν πήρες ειδηση τι σκαρώνουν με τα «προσωπικά δεδομένα» οι ποικίλοι σοδομίτες και μάλιστα όσοι εξ αυτών κατέχουν και Εκκλησιαστικά αξιώματα; Δεν άκουσες ποτέ σου ποια κηρύγματα έχουν εκφωνήσει, για να πείσουν τους Χριστιανούς ότι μάς είναι αρκετή η σωστή πίστη και η ιδιωτική ζωή δεν μετράει, έστω κι αν κρύβει απάτες και πλαστογραφίες και ανηθικότητες...;

Για τους Προτεστάντες χριστιανούς της πόλεως, που και συ κατοικείς (Κατερίνη), εξ όσων διαβάζω στην επιμελημένη εφημερίδα τους, έχω σχηματίσει καλή γνώμη. Όμως, ομόφρονές τους στην Ευρώπη και αλλαχού της γης πιστεύουν ότι η σωστή πίστη στα νοήματα του Ευαγγελίου είναι υπέρ αρκετή, για να σωθεί η ψυχή τους· άσχετα αν η ζωή τους είναι χειρότερη από εκείνη για την οποίαν κατηγορούν τον Αρχιεπίσκοπο της Ελλαδικής Εκκλησίας με τα «κουσούρια» και τα «θερμοκήπια αθλιότητων», που συντηρούν επιμελώς στις Μητροπόλεις των ορισμένοι ομόφρονές του. (...)».

Εφημ. «Ορθόδοξος Τύπος», 2-6-2006, σελ. 5.

Στο σκοτάδι των θρησκειών του κόσμου

Τα απόκρυφα και η παγίδα...

Πολύς ο λόγος τον τελευταίο καιρό για το απόκρυφο και ψευδεπίγραφο «Ευαγγέλιο του Ιούδα», που με τόση μαεστρία φρόντισαν κάποιοι να εκμεταλλευτούν για να κερδίσουν πολλά εκατομμύρια.

Για τους σκοτεινούς ανθρώπους, που μόνο τους θεό έχουν τον Μαμωνά και μπορούν να κάνουν τα πάντα για να υπηρετήσουν την πλεονεξία τους ακολουθώντας την αρχαία οδό του ψευδοπροφήτη Βαλαάμ, δεν αξίζει τον κόπο να ασχοληθούμε εδώ.

Πρέπει ωστόσο να ομολογήσουμε ότι στο δρόμο αυτό έχουν βαδίσει όχι λίγοι χριστιανοί (ή μάλλον χριστεπώνυμοι), που ήδη από τους πρώτους μ.Χ. αιώνες φρόντισαν να εισάγουν στην εκκλησιαστική φιλολογία διάφορα στοιχεία από απόκρυφα ή ψευδεπίγραφα κείμενα, προκειμένου να υπηρετήσουν τις προσωπικές ή εθνικιστικές τους αποκλίσεις από την απλή και ανόθευτη αλήθεια του Χριστού.

Για του λόγου το αληθές αντιγράφουμε εδώ από το βιβλίο «Οι Πατέρες και Συγγραφείς της Αρχαίας Εκκλησίας» του Ακαδημαϊκού και Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Δ. Μπαλάνου, το σχετικό κεφάλαιο με τίτλο «Η Απόκρυφος Φιλολογία»:

ΑΠΟΚΡΥΦΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

«Επειδή εις τα βιβλία της Καινής Διαθήκης υπάρχουν πολλά τα κενά, όσον άφορα εις τον βίον και την δράσιν του Σωτήρος και των αποστόλων, πολλοί επεχείρησαν να συμπληρώσουν τα κενά ταύτα διά προϊόντων της ιδίας των φαντασίας. Ούτοι ή ήσαν αιρετικοί, επιζητούντες με την νόθευσιν γνησίων αποστολικών συγγραμμάτων, και υπό ψευδές όνομα προσωπικότητος ορθοδόξου, να διαδώσουν ιδίας αιρετικής κακοδοξίας, ή ήσαν ορθόδοξοι, επιζητούντες διά νοθεύσεως γνησίων αποστολικών έργων ή και διά συγγραφής ιδίων έργων, υπό το όνομα ορθοδόξου προσωπικότητος, να πολεμήσουν αιρετικές κακοδοξίας. Τοιουτοτρόπως εγεννήθη η απόκρυφος φιλολογία, από του τέλους του πρώτου ή των άρχων του δευτέρου αιώνος. (Εκ των απείρου πλήθους αποκρύφων και νόθων της Αγίας Γραφής, τινά μεν είναι νοθεύσεις βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης, πλείστα δε της Καινής, των οποίων ολίγα περιεσώθησαν μέχρις ημών ολόκληρα ή και εις αποσπάσματα μόνον. Τα απόκρυφα ταύτα, ως επί το πολύ, πλήρη μυθωδών διηγήσεων και περιπετειών ανιστόρητων, μαρτυρούν διά της αντιθέσεώς των προς την απλότητα και σοβαρότητα των κανονικών υπέρ της αληθείας των τελευταίων τούτων και του ψεύδους των άλλων.

Καίτοι αι απόκρυφοι αὐταί βιβλίοι απε-
κρούοντο υπό της Εκκλησίας, **εν τούτοις
τινές των ειδήσεων των, διαδοθείσαι εις
τους ορθοδόξους κύκλους, καθιερώθη-
σαν, οιονεί ως παραδόσεις, και τίνες επέ-
δρασαν εις την διαμόρφωσιν της λα-
τρείας και της εκκλησιαστικής τέχνης.**
(Τοιουτοτρόπως λ.χ. εις την «Βίβλον Ια-
κώβ» αναφέρονται το πρώτον τα ονόμα-
τα των γονέων της Παρθένου Μαρίας,
Ιωακείμ και Άννης, και οι αδελφόθεοι χα-
ρακτηρίζονται ως τέκνα του Ιωσήφ εκ
προτέρας συζύγου του.[*] Πόσον φαντα-
σιώδεις ειδήσεις παρέχουν τα απόκρυφα
ταῦτα ευαγγέλια μαρτυρεῖ μεταξύ άλλων
το υπό τον τίτλον «Θωμά Ισραηλῆτου φιλο-
σόφου, τα εις τα παιδικά του Κυρίου» γρα-
φέν πιθανώτερον κατά τον πέμπτον αιώ-
να, όπου, διά να δειχθῇ η εκ παιδικῆς ηλι-
κίας παντοδυναμία του Σωτήρος, παρί-
σταται οὗτος ζωοποιήσας δώδεκα στρου-
θία, τα όποια παίζων έπλασεν εκ πηλού,
και θανατώσας συνομήλικόν του ο όποίος
προσέκρουσεν εις τον ώμον του.

Εδώ υπάγεται και η πλαστή αλληλο-
γραφία του τοπάρχου Εδέσσης Αβγάρου
μετά του Σωτήρος. Κατά την αλληλογρα-
φίαν ταύτην ο Άβγαρος έγγραψε παρακα-
λών τον Ιησούν να μεταβῇ εις Έδεσσαν,
διά να τον θεραπεύση από δεινήν ασθέ-
νειαν. Ο Ιησούς απαντών του γράφει, ότι,
μη περατώσας την αποστολήν του προς
τους Εβραίους, αδυνατεί, να υπάγη, αλλ’
υπόσχεται μετά την ανάληψιν να στείλῃ
ένα των μαθητών του, να τον θεραπεύση
και να τον διδάξῃ. Η αλληλογραφία αυτή
είναι αναντιρρήτως νόθος, όχι μόνον διότι
επιστολή του Σωτήρος σωζόμενη θα κα-
τείχε την πρώτην θέσιν εις τον κανόνα της
Καινῆς Διαθήκης, αλλά και διότι ο Χριστια-
νισμός εις την Έδεσσαν δεν εισήχθη προ
των μέσων του δευτέρου αιώνος.

Εκτός των αποκρύφων ευαγγελίων,
διεσώθησαν πλείστοι απόκρυφοι Πρά-
ξεις, Επιστολαί και Αποκαλύψεις. **Επειδή
δε αι απόκρυφοι ιδίως Πράξεις των απο-
στόλων, λόγω της μυθιστορηματικής αυ-
τών χροιάς, εύρισκαν μεγάλην διάδοσιν
όχι μόνον μεταξύ των αιρετικών άλλα και
μεταξύ των ορθοδόξων, ενίστε εκρίνετο
σκόπιμον υπό ορθοδόξων τινών η επί το
ορθοδοξότερον διασκευή αυτών και
τοιουτοτρόπως από του πέμπτου αιώνος
προέκυψαν ορθόδοξοι διασκευαί απο-
κρύφων Πράξεων, καθόσον κατενοείτο,
ότι θα ήτο ματαιία η απόπειρα εξαφανί-
σεως αυτών.**

Εκ των αποκρύφων πράξεων μεγάλην
διάδοσιν είχαν προ πάντων αι μυθιστορη-
ματικά «Πράξεις Παύλου και Θέκλας»,
του τρίτου ή τετάρτου αιώνος, πλήρως
διασωθείσαι μέχρις ημών. Η υπόθεσις
των Πράξεων τούτων δύναται να συνοψι-
σθεί ως εξής: Ελθών ο Παύλος εις το Ικό-
νιον εκήρυττεν εις τον οίκον του Οσησιφό-
ρου περί παρθενίας· η νεάνις Θέκλα, εκ
παρακειμένου δωματίου ακούσασα τους
λόγους του Παύλου, τόσον ενεθουσιάσθη,
ώστε, αν και μεμνηστευμένη, δεν ήθελε να
έλθει εις γάμου κοινωνίαν. Ο μνηστήρ της,
Θάμυρις ονομαζόμενος, έφερε τον Παύ-
λον προ του ανθυπάτου, κατηγορών αυ-
τόν, ότι «αγάμους ποιεί τας παρθένους».
Ο Παύλος εφυλακίσθη, και η Θέκλα, δω-
ροδοκήσασα τους δεσμοφύλακας, εισήλ-
θεν εις την φυλακήν, και, «καθίσασα παρά
τους πόδας του Παύλου, ήκουε τα μεγα-
λεία του Θεού». Όταν τούτο ανεκαλύφθη,
κατά διαταγήν του ανθυπάτου, ο μεν Παύ-
λος εμαστιγώθη και εξωρίσθη, η δε Θέκλα
κατεδικάσθη να ριφθῇ εις την πυράν, αλλά
κατά θείαν ευδοκίαν η πυρά δεν την ήγγι-
σε· σωθείσα εξήλθεν από την πόλιν, όπό-
τε συνηντήθη με τον Παύλον, με τον ο-
ποίον επήγε εις Αντιόχειαν. Μετά πολλάς

περιπετειάς ήλθεν εις Ρώμην, όπου έμαθε τον θάνατον του Παύλου και όπου μετά αρκετά έτη και αύτη απέθανεν εις ηλικίαν 90 ετών. **Η παράδοσις αυτή περί της Θέκλας εύρε ταχέως γενικήν διάδοσιν εις την Εκκλησίαν, όθεν από του τρίτου αιώνος τιμάται εις τας 24 Σεπτεμβρίου η μνήμη της, ως «πρωτομάρτυρος και ισαποστόλου».**

Εκ των απόκρυφων Αποκαλύψεων άξια ιδίας μνείας είναι η πλήρης μυθωδών διηγήσεων Αποκάλυψις του Παύλου, όπου ούτος φανερώνει τα μυστήρια τα οποία είδεν ανυψωθείς μέχρι τρίτου ουρανού. Η Αποκάλυψις αύτη ήτο κατά τον μεσαιώνα πολύ διαδεδομένον λαϊκόν ανάγνωσμα.»

Έκδ. Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αθήνα 1961. Σελ. 22-23.

Από τα σημεία του κειμένου που επίτηδες μαυρίσαμε, γίνεται φανερή Η ΠΑΓΙΔΑ στην οποία έπεσαν ανά τους αιώνες διάφοροι "καλοπροαίρετοι", πλην όμως επικίνδυνοι χριστιανοί. Συνεπώς, τους "ασκούς του Αιόλου" εν προκειμένω δεν τους άνοιξε πρώτος ο Νταν Μπράουν και οι συν αυτώ αλλά διάφοροι κληρικοί και εκκλησιαστικοί "δάσκαλοι", οι οποίοι παρέβλεψαν την συμβουλή ΜΗΝ ΠΡΟΣΘΕΞΕΙΣ... Και επιχείρησαν **"να συμπληρώσουν τα κενά"** των ιερών Γραφών.

Οι άνθρωποι αυτοί πρόσθεσαν στη χριστιανική φιλολογία κάθε είδους παραμύθια –αρχίζοντας από απόκρυφα και ψευδεπίγραφα "ευαγγέλια, πράξεις, αποκαλύψεις" κ.λπ., και συνεχίζοντας με βίους αγίων και διηγήσεις φανταστι-

κών θαυμάτων– που νόθευσαν το άγιο και αγνό Ευαγγέλιο, **«το λογικόν άδολον γάλα»** (Α΄ Πέτρ. 2/β/2).

Έτσι μπήκε στην εκκλησία και η Μαριολατρία, που εξύψωσε την Μητέρα του Κυρίου πάνω από τους άλλους χριστιανούς, και μάλιστα αποκαλείται **«θεοτόκος»** και **«θεογεννήτωρ»** **[**]** και ως η **«μετά Θεόν θεός τα δευτερεία της Τριάδος έχουσα...».**

Είναι τούτη η ουσιαστική απόπειρα προσθήκης θηλυκού στοιχείου στη χριστιανική θεότητα, κάτι για το οποίο τόσο πολύ μιλούν τα διάφορα βιβλία που τον τελευταίο καιρό κυκλοφορούν –και κόπτεται η θρησκεία της Νέας Εποχής– προσπαθώντας να προβάλλουν την Μαρία Μαγδαληνή ως κάτι παραπάνω από απλή μαθήτρια του Χριστού. **❶**

[*] Βλέπε «Τ», Δεκ. 1986.

[]** Υπάρχει φερώνυμη Μονή στην Αττική. Το ουσιαστικό «γεννήτωρ» από το ρήμα "γεννάω", σημαίνει τεκνοποιώ, φέρνω στη ζωή. Στα ελληνικά της Αγίας Γραφής και της εκκλησιαστικής λογοτεχνίας αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο στον αρσενικό γονέα. Ο πατέρας "γεννά" και η μητέρα "τίκτει", από όπου και τα τόκος και τοκετός. Συνεπώς Πατέρας του Ιησού Χριστού ήταν ΜΟΝΟΝ ο Θεός. Το **"θεογεννήτωρ"** αναφορικά με την παρθένο Μαρία είναι συνεπώς μέγα λάθος, αφού σε καμία περίπτωση δεν "γέννησε" εκείνη τον Κύριο Ιησού αλλά μόνο Τον "έτεκε". Ιδού ένα απλό παράδειγμα του πώς δημιουργούνται οι αιρέσεις. **❷**

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΜΗ ΠΡΟΤΡΕΧΕΤΩ Η ΓΛΩΤΤΑ...

Μεγάλη αναστάτωση στο πανελλήνιο προκλήθηκε από την πρόσφατη ανακάλυψη του “ΣΧΕΔΟΝ ΑΦΘΑΡΤΟΥ” σκηνώματος του μοναχού Βησσαρίωνα Κορκολιάκου στη “Μονή Αγάθωνος” της Φθιώτιδος, περίπτωση για την οποία η επίσημη εκκλησία κρατάει σκόπιμα διφορούμενη στάση. Από τη μία πλευρά ομιλεί περί αναμονής... ώσπου τα πράγματα “να δείξουν” τι απόφαση θα παρθεί.

Από την άλλη πλευρά όμως παίρνει θέση και με λόγους, όπως π.χ. η παρακάτω δήλωση του επιχώριου μητροπολίτη, σύμφωνα με την οποία «Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι με το παράδοξο αυτό σημείο, δηλαδή της αφθαρσίας του λειψάνου του αγίου Γέροντος, ο Θεός επεκύρωσε τη γνώμη του λαού, ο οποίος πιστεύει και μαρτυρεί την αρετή του ταπεινού, πράου, ελεήμονος και φιλανθρώπου Ιερομονάχου. Μετά δε την άποψη της ιατρικής επιστήμης έχουμε βεβαία την πεποίθηση, ότι αυτό που ομόφωνα η συνείδηση της Εκκλησίας πιστεύει, είναι πραγματικότητας, ότι δηλαδή ο μακαριστός Γέρων Βησσαρίων υπήρξε άνθρωπος του Θεού». (Εφημ. «Ορθόδοξος Τύπος», 17-3-06, σελ. 6), αλλά και με πράξεις, αφού ήδη καθημερινά εκατοντάδες λαού γίνονται δεκτοί στο μοναστήρι –

Από την Εφημερίδα Espresso

όπως βεβαίως και τα δώρα τους...

Ύστερα από τα παραπάνω είναι προφανές ότι η απόφαση είναι ήδη ειλημμένη και όλα τα περί της «γνώμης επιστημόνων» και του ότι «θα αφήσωμεν τον Θεό να μιλήσει μέσω του χρόνου» είναι φληναφήματα που μόνο σκοπό έχουν τη διαμόρφωση κατάλληλου κλίματος για την καλύτερη εμπορική αξιοποίηση του συμβάντος.

Όσον αφορά τα περί βελτίωσης του πτώματος που υποστήριξε με φωτογραφίες η εφημερίδα «Espresso» (24-3-06) θα δούμε αν θα μηνύσει κανείς την εφημερίδα ή θα προτιμηθεί η σιωπή “αφήνοντας στη λήθη να γιατρέψει την πληγή”...

ΤΟ ΦΘΑΡΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΦΘΑΡΤΟ

Σε κάθε χριστιανική κηδεία αναφέρεται για τον νεκρό ότι «**Χους ει και εις χουν απελεύση**», επαναλαμβάνοντας τη θεϊκή ετυμολογία «**Γη ει και εις γην απελεύση**» (Γεν. 3/γ/19-Ο΄). Αυτός είναι ο προορισμός του ανθρώπινου σώματος στην παρούσα εποχή όπου –ως συνέπεια της αμαρτίας– πρέπει να «**επιστρέψη το χώμα εις την γην, καθώς ήτο, και το πνεύμα [να] επιστρέψη εις τον Θεόν, όστις έδωκεν αυτό**» (Εκκλ. 12/ιβ/7). Καμία διαδικασία διατήρησης νεκρού σώματος (ούτε τεχνητή ούτε φυσική ούτε “θαυματουργική”) δεν αναφέρεται στις σελίδες των Αγίων Γραφών ούτε προηγούμενο διατήρησης λειψάνων, **επειδή αυτά είναι αντίθετα με το θέλημα του Θεού!**[*]

Υπάρχει όμως μια άλλη στιγμή, όπως διδάσκει ο απόστολος Παύλος, «**όταν το**

φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος· Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη» (Α΄ Κορ. 15/ιε/53-54). Τότε ο όρος αυτός θα ανατραπεί, θεία δύναμι, για να χαρίσει στους εν Χριστώ κοιμηθέντας νέο πνευματικό σώμα με αιώνια προοπτική.

Τα ανθρώπινα τεχνάσματα και η θρησκόληπτη αφέλεια που μπορεί να βαφτίσει μια μούμια “άφθαρτη”, μάλλον με πρακτικές βουντού ταιριάζουν παρά με τη χριστιανική διδασκαλία.

[*] Μοναδικές εξαιρέσεις είναι οι περιπτώσεις των Ιακώβ και Ιωσήφ, που έγιναν με τεχνικά μέσα και μόνο για να εξυπηρετηθεί η μετακομιδή των οστών τους στη Χαναάν όπου και τάφηκαν τελικά (Γεν. 50/ν/7, Έξοδ. 13/ιγ/25).

ΟΙ ΠΡΟΙΚΟΘΗΡΕΣ...

Οσοι έχουν κάποια ηλικία, θα θυμούνται σίγουρα πως πριν αλλάξει στη χώρα μας το οικογενειακό δίκαιο, αφθοούσαν οι λεγόμενοι “προικοθήρες”. Για χάρη των νεότερων αναγνωστών, εξηγούμε στη συνέχεια.

Σύμφωνα με παλαιότερα έθιμα, προκειμένου να παντρευτεί μια νέα, ιδίως όταν δεν διέθετε άλλα χαρακτηριστικά που θα την έκαναν ελκυστική για τον γαμπρό, ο πατέρας της πρόσφερε προίκα, δηλαδή οικονομική παροχή–συνήθως σε ακίνητο. Το δώρο αυτό το μεταβίβαζε στο όνομα της κόρης του με σκοπό να αποτραπεί κίνδυνος διάλυσης του γάμου.

Υπήρχαν όμως περιπτώσεις που ο γαμπρός απαιτούσε η προίκα να γραφτεί όχι στο όνομα της νύφης αλλά στο δικό του και μάλιστα όχι με προικοσύμφωνο ή δωρητήριο αλλά με πωλητήριο...

Ζώντας σε κόσμο αμαρτίας, δεν ήταν

σπάνιες οι φορές που ο προικοθήρας, αφού πρώτα εξασφάλιζε στο όνομά του την περιουσία της νύφης, στη συνέχεια άρχιζε να της φέρεται άσχημα, με σκοπό να την αναγκάσει να φύγει από κοντά του, οπότε η προίκα παρέμενε για πάντα στην εξουσία του γαμπρού. Μάλιστα υπήρχαν κάποιοι που έκαναν το ίδιο πράγμα και δεύτερη και τρίτη φορά, αυξάνοντας την περιουσία τους σε βάρος των δύστυχων των γυναικών. [Το φαινόμενο αυτό καταργήθηκε πια, τουλάχιστον επισήμως, και όχι μόνο η περιουσία της γυναίκας παραμένει στο όνομά της αλλά και η περιουσία που αποκτιέται μετά το γάμο ανήκει από κοινού και στους δύο συζύγους, οπότε –και αν ακόμη υπάρξει διαζύγιο– η γυναίκα δεν μένει στους πέντε δρόμους.]

Το κακό αυτό παράδειγμα των κυνηγών προικών, το θυμηθήκαμε με αφορμή

όσα γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος αναφορικά με τον τελικό “ιδιοκτήτη” αρκετών εκκλησιαστικών κτιρίων και λοιπών περιουσιακών στοιχείων (κατασκηνώσεις κ.λπ.), διότι πώς αλλιώς μπορούν να χαρα-

κτηριστούν οι μεταβιβάσεις τους σε σωματείο της πρωτεύουσας με όλες τις δυσάρεστες συνέπειες/εκπλήξεις για τους παραχωρητές; ❶

...ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ;

Με τίτλο «**O Mozart ...πάει εκκλησία!**» Ευαγγελική εκκλησία των Αθηνών καλούσε πρόσφατα σε μουσικές εκδηλώσεις που παρουσίασε για τον μουσουργό. Δεν πρόκειται ν’ ασχοληθούμε εδώ με τη σημασία της τέχνης –και δη της μουσικής– στην εκκλησιαστική ζωή, ούτε θα μιλήσουμε για την ποιότητα του έργου διαφόρων καλλιτεχνών, για το οποίο είμαστε αναρμόδιοι. Αναρωτιόμαστε ωστόσο αν πρέπει να υπάρχει –αν είναι δυνατόν να μην υπάρχει– σχέση ανάμεσα στο καλλιτεχνικό έργο και διάφορες ιδιαιτερότητες της ζωής τους (π.χ. ο

Από τη μασονική ιστοσελίδα www.masonmusic.org

Mozart υπήρξε Μασόνος, ο Tchaikovsky ομοφυλόφιλος κ.ο.κ.). Αν και ευχαρίστως ακούσαμε τα εν λόγω μουσικά έργα –τα οποία εκτελέστηκαν θαυμάσια– εντούτοις αδυνατούμε να τα αισθανθούμε ως μέγρος “θρησκευτικής μυσταγωγίας και πηγή νοερής προσευχής” όπως πρότεινε ο μαέστρος, όταν γνωρίζουμε ότι προέρχονται από τέτοια άτομα.

Μήπως η υπερβολική αγάπη κάποιων για την τέχνη, κάνει να παραβλέπουν τα άλλα στοιχεία και τους πα-

ρασύρει σε κάποιες υπερβολές; ❶

ΜΟΥΡΛΟ - VISION

Τελείωσε άλλη μια φορά το τρελοπανηγύρι της Eurovision, στο οποίο η χώρα μας έχει να δείξει περίσσευμα κάθε είδους ανοησίας και ανθελληνικής διάθεσης από τους εκπροσώπους της. Εμάς εδώ μας ενδιαφέρουν μόνο τα εξής τρία:

1. Η εκλογή ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΕΠΩΝΥΜΗ ΕΛΛΑΔΑ (με 12 βαθμούς) του σατανιστικού συγκροτήματος της Φινλανδίας, καθώς και οι υποκριτικές διαμαρτυρίες των καναλιών που ενώ όλο το χρόνο συναγωνίζονται ποιο θα είναι χειρότερο στο πρόγραμμά του, ξαφνικά ενοχλήθηκαν από τις έτσι κι αλλιώς απαίσιες μορφές των “τεράτων”.

2. Μήπως και η κ. Βίσσυ δεν έπαιξε πριν λίγα χρόνια στην Αθήνα μια ροκ όπερα με τίτλο «**Δαίμονες**»;

3. Ότι ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων δέχθηκε αυτή τη φορά την τραγουδίστρια της Ελλάδας, την ευλόγησε και της πρόσφερε τον Σταυρό της Ιερουσαλήμ με την ευχή «**να της δίνει δύναμη για να επιτύχει τους στόχους της**».... Βοήθειά μας! ❶

Υ.Γ.: Προς θλίψιν του Ξενίου Διός, ο οικοδεσπότης υπουργός μας κ. Ρουσόπουλος απέφυγε να βραβεύσει τα τέρατα, μη τυχόν και φωτογραφηθεί μαζί τους...

... ΘΑ ΤΟ ΚΡΥΨΩ ; ... ΘΑ ΤΟ ΠΩ ;

Συχνά αναφέρουν την περίπτωση της γυναίκας που συνελήφθη επ' αυτοφόρω μοιχευομένη, για να πουν ότι η Εκκλησία πρέπει να κρύβει το κακό όταν υπάρχει στις τάξεις της. Ας παραμερίσουμε προς στιγμή ότι υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες κατά πόσον η εν λόγω ιστορία ανήκει στη διήγηση του Ευαγγελίου, και ας δούμε εδώ ποιες διαφορές υπάρχουν:

- Η γυναίκα αυτή είχε αδυναμία και άγνοια.
- Ήταν μία από πολλές άλλες που έκαναν την ίδια αμαρτία και στο Ισραήλ και στον κόσμο ολόκληρο.
- Δεν ήταν ακόμη η ώρα που ο Χριστός έπρεπε να επέμβει δυναμικά στις ανθρώπινες υποθέσεις.

Ποια στάση τήρησε η αποστολική εκκλησία σε ανάλογες περιπτώσεις;

- Ο Πέτρος δεν “κάλυψε” τον Ανανία και τη Σαπφείρα.
- Ο Παύλος δεν “κάλυψε” τον μοιχό στην Κόρινθο.
- Ο Παύλος δεν “κάλυψε” ούτε τον ίδιο τον απόστολο Πέτρο όταν εκείνος υποκρίθηκε απέναντι στους ιουδαϊζοντες.

Αν όντως το πνεύμα της Καινής Διαθήκης ήταν αυτό που “μεγαλόκαρδα” προτείνουν οι φίλοι μας –δηλαδή να κουκουλώσουμε τα κακώς κείμενα– τότε οι πρώτοι “παραβάτες” αυτής της “αρχής” ήταν οι ίδιοι οι Απόστολοι.

Όμως στην πραγματικότητα θέλουμε να κρύβουμε την αλήθεια, επειδή είτε οι φταίχτες είναι “δικοί μας άνθρωποι”, είτε οι παραβάτες είναι άνθρωποι προβολής, είτε επειδή φοβόμαστε μήπως θρεθούμε κι εμείς σε ανάλογη δύσκολη θέση και προσβλέπουμε σε αλληλέγγυα “κάλυψη”...

Και τα τρία είναι λάθη σοβαρά και επικίνδυνα. ☹

Καλοί τρόποι για χριστιανούς

Άφησε τα όπλα σου έξω από την εκκλησία

Σε κάποιες χώρες όταν οι άνθρωποι μπαίνουν στην εκκλησία βγάζουν το καπέλο τους· σε άλλες χώρες βγάζουν τα παπούτσια τους. Οι άνθρωποι της φυλής Gumuz στην Αιθιοπία κάνουν κάτι άλλο... Αφήνουν έξω από την

Φωτο www.sim.org

εκκλησία τα τόξα και τα βέλη τους, όπως φαίνεται και στη φωτογραφία!

Στο σημείο αυτό οι απολίτιστοι άνθρωποι της Αφρικής δείχνουν περισσότερη “ευγένεια” και σοφία από τους καλλιεργημένους “αδελφούς” της Δύσης.

Πόσο καλό θα ήταν αν και στη χώρα μας εφαρμοζόταν η ίδια πρακτική από τους ανθρώπους που συναθροίζονται στις εκκλησίες. Να αφήναν δηλαδή έξω από την εκκλησία τα όπλα τους...

Δε μιλάμε βέβαια για αληθινά πολεμικά όπλα, αλλά για όλα εκείνα τα «όπλα» σκέψεων, λόγων και πράξε-

ων, που ετοιμάζουν, ακονίζουν και διατηρούν, προκειμένου να πλήξουν ο ένας τον άλλο μέσα στην αδελφότητα...

Έτσι κι αλλιώς η εκκλησία δέχεται βροχή από **«τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα»** (Εφεσ. 6/ς/16), είναι ανάγκη να προστίθενται και ενδο-εκκλησιαστικά πλήγματα στο σώμα του Χριστού;

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΩΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ
ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN

ΤΕΥΧΟΣ 5-6 2006 • Νο 192
Κωδικός Υπ. Τύπου: 3360

Διεύθυνση: Τ.Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ
Address: P.O.Box 53100, GR-14210 ATHENS